

Liefde boven Alles

Liefde boven Alles

Ivar Alink

Schrijver: Ivar Alink
ISBN: 9789403799544
© Ivar Alink

Inhoudsopgave

1	Voorwoord.....	8
2	Liefde boven alles.....	12
2.1	voorwoord.....	12
2.2	God liefhebben boven alles?.....	14
2.3	Eerste gebod even belangrijk als het tweede.....	14
2.4	Eerste gebod gelijk aan het tweede.....	16
2.5	Het eerste gebod.....	16
2.6	Het grootste gebod.....	18
2.7	Conclusie.....	19
3	Liefde in de Basis.....	24
3.1	Pad der liefde.....	24
3.2	De waarde van liefde.....	24
3.3	Liefde is aandacht.....	25
3.4	Liefdevolle aandacht.....	26
3.5	Belang van liefde.....	29
3.6	Voor mijzelf of voor die ander?.....	30
4	Seksualiteit en huwelijk.....	31
5	Kinderen.....	33
6	Abortus.....	34
7	Euthanasie.....	36
7.1	Ik ben tegen de doodstraf.....	38
8	Visie op geloven.....	40
8.1	Christus en wat heeft hij voor ons gedaan?.....	40
8.2	Wat moeten ik doen om te geloven?.....	41
8.3	Hoe zit het met ongelovigen?.....	42
8.4	Wat is geloven in ons dagelijks leven?.....	44
8.5	Wat is de betekenis van de wet?.....	45
9	Wie is God?.....	46
10	Vader, Zoon en Heilige geest zijn één!.....	50
11	God is een God van processen.....	52
12	Het christendom in twee fasen.....	54
12.1	inleiding.....	54
12.2	Eerst fase: de Wet.....	54
12.3	Tweede fase: Jezus.....	55

12.4	De doop.....	56
12.5	Doo in Rom 6 fysieke waterdoo?.....	57
12.6	Het alternatief.....	59
12.7	Wedergeboorte nader beschouwd.....	60
12.8	Wanneer wedergeboorte?.....	62
12.9	Zijn we er met wedergeboorte?.....	62
12.10	Waarom opnieuw dopen?.....	63
12.11	Kracht van waterdoo.....	63
12.12	Samenvatting.....	65
13	Gerechtigheid.....	66
13.1	Belang en gevolgen van (on)gerechtigheid.....	67
14	Redding.....	69
14.1	Inleiding.....	69
14.2	Alle mensen gerechtvaardigd tot leven.....	69
14.3	Er is meer.....	71
14.4	Definitie van leven en dood.....	71
14.5	Waarom ik denk dat er reïncarnatie is?.....	71
14.6	De ongelovige is veroordeeld.....	73
14.7	We worden geoordeeld.....	74
14.8	Vernietiging/dood.....	75
14.9	Eeuwig lijden.....	77
14.10	Goddelozen en de gevallen engelen?.....	78
14.11	Wat is de eeuwigheid?.....	79
14.12	Opmerkelijke tekst.....	80
14.13	De tweede dood zoals in Op 20:10?.....	80
14.14	Kan niet geloven worden vergeven?.....	81
14.15	Mensen voor de komst van christus?.....	83
14.16	Is God verantwoordelijk voor het lijden?.....	83
15	Conclusie.....	84

Willen we niet allen?

Waarom verdeeldheid waar eenheid zou kunnen zijn?

Waarom geen geluk maar pijn?

Willen we niet allen hetzelfde?

Willen we niet allen geborgenheid?

Willen we niet allen zekerheid?

Willen we niet allen liefde en trouw?

Hoe meer ik dit inzie hoe groter mijn verdriet..

Des te meer doet het mijn verworven geluk teniet...

Toch kan een kaars eindeloos worden aangestoken..

En mijn verdriet tot geluk verworden.

Als ik ogen in de duisternis zie oplichten..

Mensen zijn mijn passie en daar wil ik over dichten..

Over die lachende traan..

Van gemis naar vervulling gaan..

Liefde...

Ivar Alink 20-08-2008

1 Voorwoord

Negen jaar nagedacht en in die tijd drie jaar geschreven. Mijn essay heeft één uitgangspunt: “God is liefde”. Tot op heden heb ik dit in geen enkele traditionele kerk theologie terug zien komen. Ook in geen enkele denominatie. Sterker nog denominaties zijn er door mensen en niet uit God. God is liefde en liefde is eenheid. Verdeeldheid is er omdat mensen conclusies wilde trekken tot eigen gewin. Ook het christendom draagt niet de volle waarheid. Ieder mens draagt een stukje waarheid in zich en het ware geloof is een samenstel van alle individuele geloven van alle mensen. Mijn uitgangspunt is wel dat Jezus Christus de redder en verlosser is van alle mensen. De weg hiernaartoe is reïncarnatie zodat eenieder voor God kan kiezen. God is bij machte te wachten totdat eenieder voor hem gekozen is zoals Paulus beschrijft. God is liefde en Paulus schrijft over de liefde als hij schrijft: “Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze.(1 Kor 13:7)”. Op deze manier worden de essenties van het boeddhisme en het christendom met elkaar verenigd. Zo wil God het zien:”één Heer, één geloof, één doop, 6 één God en Vader van allen, die boven allen, door allen en in allen is (Ef 4:5)”. Onze God is een barmhartig God zoals het christendom en de islam ons leren. Ik betoog niet het zwaard maar vrede en geen haat maar liefde. Beantwoord haat met liefde zoals Martin Luther King zei en zet daarmee een stap maar God en hij zal er tien doen in jouw richting. Dit alles werk ik verder uit in mijn essay “liefde boven alles” en de essentie wordt dan ook verwoord in het hoofdstuk “liefde boven alles”. Ik toon aan dat God boven alles of God liefhebben boven alles Bijbels niet houdbaar is maar liefde boven alles wel en dat de liefde zijn naaste geen kwaad doet. Zegt God niet in de Bijbel: “Toen zei hij: ‘Luister, dit zegt de HEER over Zerubbabel: Niet door eigen kracht of macht zal hij slagen – zegt de HEER van de hemelse machten – maar met de hulp

van mijn geest. (Zch 4:6)". Mensen heb elkander lief zoals Jezus ons voorleefde en niet alleen je vrienden en beantwoord haat met liefde. Liefde ontwapend de haat en haat bevestigt en versterkt de haat. Alleen met liefde kan men de cirkel van haat doorbreken.

God is liefde en daar begin en eindig ik mee. Mensen heb elkaar lief en dat heel wat anders dan alleen lief zijn voor mekaar. Voor wil ik beginnen met de woorden van Paulus over de liefde uit 1 kor 13:

*"1 Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen – had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schelle cimbaal. 2 Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen – had ik de liefde niet, ik zou niets zijn. 3 Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs en kon ik daar trots op zijn – had ik de liefde niet, het zou mij niet baten. 4 De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. 5 Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, 6 ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. **7 Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze. 8 De liefde zal nooit vergaan.** Profetieën zullen verdwijnen, klanktaal zal verstommen, kennis verloren gaan – 9 want ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt. 10 Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen. 11 Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind. Nu ik volwassen ben heb ik al het kinderlijke*

*achter me gelaten. 12 Nu kijken we nog in een wazige spiegel, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben. 13 **Ons resten geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde. (1 Kor 13:1-13)***

Liefde is het enige doel

We zwoegen
tot we erbij neervallen

Wat heeft dit toe te voegen

Alles is middel
liefde het enige doel

Geld verdienen om anderen te kunnen behagen

Vrijwillige liefde uitdragen

Profeteren, klankentaal, zullen vergaan
Onze vorm van geloof houdt op te bestaan
Als wij naar de hemel opgaan

Liefde tot in de eeuwigheid

Liefde

Ivar Alink 03-04-2006

2 Liefde boven alles

2.1 voorwoord

Ik ben van mening dat liefde te aller tijde verheven kan worden boven elk gebod (met uitzondering natuurlijk van de eerste twee die dit verwoorden). Dat wil zeggen dat de liefde soms strijdig is met de wet maar natuurlijk lang niet altijd maar groeien in eenheid met Christus leert ons wat liefde is. Euthanasie is hiervan naar mijn mening een voorbeeld zoals ik in het hoofdstuk euthanasie toelicht. Dit met als onderbouwing om te beginnen de grootste geboden: “Meester, wat is het grote gebod in de wet? Hij zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.” (Mt 22:36-40 NBG51)

“En een der schriftgeleerden, tot Hem komende, hoorde, dat zij met elkander redetwisten, en overtuigd, dat Hij hun goed geantwoord had, vroeg hij Hem: Welk gebod is het eerste van alle? Jezus antwoordde: (12-30a) Het eerste is: Hoor, Israel, de Here, onze God, de Here is een, (12-30b) en gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht. Het tweede is dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Een ander gebod groter dan deze, bestaat niet. En de schriftgeleerde zeide tot Hem: Inderdaad, Meester, naar waarheid hebt Gij gezegd, dat Hij een is en dat er geen ander is dan Hij.” (Mr 12:28-32 NBG51)

Daar komen bij de woorden van Paulus waarin hij zegt: "Zijt niemand iets schuldig dan elkander lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld. Want de geboden: gij zult niet echtbreken, gij zult niet doodslaan, gij zult niet stelen, gij zult niet begeren en welk ander gebod er ook zij, worden samengevat in dit woord: gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. De liefde doet de naaste geen kwaad; daarom is de liefde de vervulling der wet." (Ro 13:8-10 NBG51)

De liefde is dus de vervulling van de wet en de grootste geboden zijn het liefhebben van God en onze naaste. Nu moet u niet denken dat onze naaste alleen onze gelovige medemens is. Nee onze naaste is eenieder die de liefde heeft zoals uit Luc 10:29-37 blijkt. hierin

beschreven wordt hoe een priester een gewonde zwerver laat liggen maar een ongelovige Samaritaan die hem laat verzorgen in een herberg waaruit blijkt dat de Samaritaan onze naaste is in tegenstelling de priester die geen liefde betoonde. Sterker nog. Liefde jegens allen is het uiteindelijke doel van geloven zoals blijkt uit de woorden van Paulus: "Maar schraagt om deze reden met betoon van alle ijver door uw geloof de deugd, door de deugd de kennis, door de kennis de zelfbeheersing, door de zelfbeheersing de volharding, door de volharding de Godsvrucht, door de Godsvrucht de broederliefde en door de broederliefde de liefde jegens allen." (2Pe 1:5-7 NBG51).

Jezus gaf het voorbeeld door te genezen op sabbat wat tegenstrijdig was met de wet maar conform de liefde: "En Jezus antwoordde en zeide tot de wetgeleerden en Farizeeën, zeggende: Is het geoorloofd op de sabbat te genezen of niet? En zij hielden zich stil. En Hij vatte hem bij de hand en Hij genas hem en liet hem gaan. En Hij zeide tot hen: Als een zoon of een os van iemand van u in een put valt, wie zal hem er dan niet terstond uittrekken ook op de

sabbatdag? En zij waren niet in staat iets daartegen in te brengen.” (Lu 14:3-6 NBG51).

2.2 *God liefhebben boven alles?*

Het valt mij op dat Jezus het eerste gebod gelijk stelt aan het tweede gebod. Heel veel christenen zeggen God (liefhebben) boven alles op grond van het grootste gebod maar ze zijn verblind als ook ikzelf langere tijd. Als ze zouden zien zouden ze lezen dat U naaste als uzelf liefhebben gelijk is aan God liefhebben. Als ze gelijk zijn dan zijn ze ook even belangrijk. Mijn stelling is dan ook liefde boven alles. Zeg je de God boven alles en neem je daarbij 1 Joh 4:8 waarin staat God is liefde dan zeg je in feite ook liefde boven alles. Men moet wel meer Gods wil doen dan die van mensen maar dat is wat anders dan liefhebben: “Maar Petrus en de apostelen antwoordden en zeiden: Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen.” (Hnd 5:29 NBG51). God liefhebben boven alles staat nergens in de Bijbel. In het oude en ook in het nieuwe testament niet. Hij zegt wel: “Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waardig; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waardig;” (Mt 10:37 NBG51). We moeten dus niet mensen boven God liefhebben maar evenveel.

2.3 *Eerste gebod even belangrijk als het tweede*

Even belangrijk impliceert op gelijke hoogte. Dit verder doortrekkend geeft mij de gedachte dat mits men handelt uit zuivere liefde (Agape ofwel de goddelijke liefde) dat men in situaties dan wel voor mensen kiest en in andere situaties voor God. Omdat mensen liefhebben gelijk is aan God liefhebben zoals we net hebben gelezen doen we het

uiteindelijk toch voor God. Dit strookt ook met de Bijbel. Immers zegt het schrift: “En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan een van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.” (Mt 25:40 NBG51).

Dus handelen we uit zuivere liefde dan is het altijd de wil van God om het als zodanig te doen ook al betekent dat dat we een gebod in een specifieke situatie tijdelijk buiten werking moeten stellen.

Gevolg is dus dat als we uit liefde handelen we dit altijd voor Jezus doen (Mat 25:40). Tevens is het zo dat onze liefde voor God (Agape) verkregen doordat deze is uitgestort in ons hart door de heilige geest (Rom 5:5) equivalent moet zijn aan onze liefde voor mensen (ook daarom even belangrijk). Heb je de naastenliefde niet dan heb je God ook niet: “Wie niet liefheeft, kent God niet, want God is liefde.” (1Jo 4:8 NBG51). Dit levert meteen een toetsingsmogelijkheid op. **Alles wat je denkt dat Gods wil is mag nooit in strijd zijn met de liefde.**

2.4 Eerste gebod gelijk aan het tweede

Jezus zegt in Marcus en Mattheus daaraan gelijk. Dit wil zeggen dat we Zowel God als onze naaste gelijk moeten behandelen mits we uit agape handelen. Dit betekent dat we Jezus en onze naaste allemaal als broeders moeten behandelen. Dit klopt met het schrift (Mar 3:31-35). Doen we dit dan klopt ook wat Paulus zegt in Galaten en Jakobus in zijn brief (Gal 5:14, Jak 2:8) waarin hij zegt dat je naaste beminnen als jezelf de vervulling is van de wet. Immers zijn vrienden altijd je naaste en behoort je ze altijd gelijk te behandelen. We moeten denken als kinderen (Mat 19:14), Zo bekeken is het eigenlijk heel simpel. Als we onze naaste liefhebben hebben we God lief dus onze naaste liefhebben is God liefhebben en daarbij wil ik weer Jezus aanhalen: “En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan een van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.” (Mt 25:40 NBG51).. Zo simpel kan het zijn maar dat is wat er denk ik mee bedoeld wordt heb ik geconcludeerd. Het is ook logisch want als we naar het schrift kijken is Gods geboden naleven gelijk aan God liefhebben: “Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door mijn Vader en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren.” (Joh 14:21 NBG51). Elk gebod dat God ons geeft komt ten bate van onze medemens en zo is God liefhebben door het bewaren van zijn geboden ook gelijk aan mensen liefhebben.

2.5 Het eerste gebod

Dan gaan we op zoek naar waarom dan toch het eerste gebod (mat 22-34-40, Mar 12:28-33). Mijn eerste gedachte was dat alles begint met de liefde van God. Dit klopt met het schrift. Immers was het door de liefde van God dat Jezus afdaalde naar de aarde (1 Joh 4:10, Rom 5:8) om voor ons te

sterven en daarmee heeft God als eerste een stap in de richting van de mens gedaan. Ook als iemand tot geloof komt is dit niet uit eigen werken maar in eerste instantie omdat God zich openbaart door iemand die het woord verkondigd. Bovendien weten we dat de aarde in den beginne geschapen is door Jezus heen. Ook hieruit blijkt dat alles begonnen is met de liefde van de vader. Liefhebben is altijd Gods wil maar Hij vraagt wel van ons om eerst het koninkrijk Gods te zoeken en zijn gerechtigheid (mat 6:33). Dit is ook een mogelijke verklaring voor waarom eerste gebod. Eerst Gods wil met betrekking tot je leven zoeken (mat 7:21, Luc 8:21). Groeien in de liefde begint ook met de uitstorting van Gods liefde in ons en ook dat is een mogelijke verklaring van waarom de eerste. Als we het heel letterlijk nemen zou het betekenen dat we eerst God moeten liefhebben. Dat dat het begin is van alles. Sommigen zullen dit kunnen op grond van wat horen en aannemen in hun hart. Echter voor velen kan dit niet en hebben ze eerst tastbaar bewijs nodig van Gods liefde voordat ze God lief kunnen hebben. Dat was bij mij ook zo. Het is zeker niet altijd gemakkelijk om God lief te hebben. Lukt dit niet, onderken dit dan en ga ervoor bidden. God verlangt naar jou oprechte liefde. Je moet echter wel zelf de deur open doen als Hij aanklopt (Op 3:20). Het is maar goed dat God ons eerst heeft liefgehad en dat blijft doen en zijn hand blijft uitstrekken naar de mens voor eeuwig. Dat God liefhebben het eerste moet zijn om mee te beginnen sluit overigens niet uit dat de liefde voor God en de mens niet equivalent moeten zijn. Het wordt alleen als het begin te zien en naarmate de liefde voor God groeit zal de liefde voor mensen evenredig mee groeien. Als God echt liefhebben niet lukt maak dan een begin door zijn geboden na te leven. Immers zegt het schrift dat wie God liefheeft zijn geboden naleeft (Joh 14:15, Joh 15:10). Met bekeren doen we feitelijk al een daad van liefde naar God toe en dat blijft zeer zeker niet onbeantwoord. Na veel wikken en wegen is dat denk ik

wat bedoeld wordt met eerste gebod . Met onze bekering zetten we onze eerste stap richting God en zoeken we als eerste het koninkrijk van God. Maar vergeet nooit dat het uit genade is dat

we behouden zijn en wie probeert door de wet rechtvaardig probeert te worden verworpt Christus. Dus wat je ook doet doe het uit liefde (1 Kor 16:14). Het naleven van de wet moet ook uit liefde gaan voor Christus beseffend dat we Christus altijd nodig hebben tot vergeving van onze zonden. Christus is immers gekomen om de wet zijn volle betekenis te geven. Tevens denk ik dat met het eerste bedoeld wordt dat we als eerste moeten leren van God te houden en daardoor van mensen leren houden als we daarvoor kiezen. Het is niet eenvoudig om te houden van een onzichtbare God maar we kunnen dit leren door voor onszelf te bidden. Dit lijkt in eerste instantie egoïstisch maar als we door van God te leren houden leren van mensen te houden komt het je naaste ook ten Goede. Tevens kunnen we leren van God te houden door in te gaan zien dat zijn geboden voor de mens goed zijn. De Bijbel is immers door God geïnspireerd

2.6 *Het grootste gebod*

Het grootste gebod was mijn echt een doorn in het vlees. Ik dacht namelijk dat uw heer uw God liefhebben het grootste gebod was (Math 22:34-40). Echter staat dat er niet, er staat grote!!!.

Lezen we Marcus 12:28-33 dan zien we staan dat beide samen de grootste geboden zijn. Dus ook hierin zijn beide gelijk.

2.7 Conclusie

Liefde boven alles!! Was het niet Jezus zelf en zijn discipelen die de liefde boven de wet verheven door te genezen op sabbat (Mat 12: 1-8, Mat 12:11-15, Mar 3:1-6, Joh 5) en daarmee het voorbeeld gaf aan de wettische farizeeërs die dogma verheven hadden boven de liefde.

De Mens en de ethiek

&

De aarde en de Geest

De Mens

Een druppel uit elkaar vandaan

Haat en liefde zijn maar een druppel uit elkaar vandaan

Zo bouwt het op en zo wil het laten vergaan

De haat als de ander wilt gaan

De liefde als ze naast je wilt staan

Altijd bewogen en zoekend naar bevestiging van het gevoel

Altijd tartend en soms zonder doel

Soms liefkozend

Soms lijkt alles zo onbekend

Alsof er iemand naast je staat die je niet kent

Soms van alle liefde blozend

Onvoorspelbaarder dan liefde is er van alle emotie geen een

Liefde is soms zo gemeen

Toch is ze het mooiste dat een mens kan overkomen in dit

aardse

leven

Het is iets dat je na de eerste keer altijd zou willen beleven

Liefde o liefde wat ben je wispelturig

Ivar Alink 24-03-2006

What is love?

something that does not seek itself but the happiness of the
other

Taking care and looking after your sister and brother

What is Love?

not a fantasy unable to be reached Either something that
can be reached through the words Jesus preached

What is love?

always seeks to build up his neighbour with a friendly
word

something that whispers and wants to be heard

What is Love?

Coming down from the heavens and being a slave to
mankind

We can not see what happened but seeking Christ is
seeking all the
love we can find.

What is Love?

Giving and asking nothing in return for what we give
Hoping to make the other one live

What is Love?

Eternally hoping for an answer to cries for love from man
who see

no purpose in the love of God

Hoping to get through to them God strikes them with his
rod

What is Love?

Something we receive through the mercy of our heavenly
Father
above

That's Love

3 Liefde in de Basis

Liefde in de breedste zin des woords schrijf ik. Daarmee bedoel ik het zijn van liefde wat zich op alle mogelijke manieren zich uit in je leven. Het meest tot de verbeelding spreekt liefde voor je partner. Liefde is echter veel meer. Denk aan liefde voor de natuur, je collega's, je burens, die toevallige passant. En wat we ook zeker niet mogen vergeten is de liefde voor onszelf. Omdat liefde zoveel facetten heeft zijn er altijd tegenstrijdige belangen waarbij ook gevoel, ratio en intuïtie elkaar bestrijden: "liefde betekent tegenstrijdige belangen en de liefde bestaat niet uit het ontkennen van de tegenstelling maar juist het onderkennen hiervan en vervolgens een keuze maken"

3.1 *Pad der liefde*

Juist het onderkennen van deze tegenstrijdigheden creëert dynamiek, beweging en ontwikkeling. Ontwikkeling van je karakter, van je ziel en van je hart. Omdat ware liefde zich kenmerkt door het persoonlijke van jezelf en die ander en het situationele van alles wat om je heen aanwezig is houdt deze ontwikkeling nooit op en daarom spreek ik over het pad der liefde dat geen einde kent.

3.2 *De waarde van liefde*

Wij beschrijven het met een enkel woord maar het doorgronden van de waarde, betekenis en het bewandelen van haar pad raakt alle fundamenteën van het leven en elke religie of levensbeschouwing. Liefde is mijns inziens dan ook het enige dat mensen wereldwijd kan verbinden ongeacht religie of levensovertuiging.

Liefde is altijd meer dan woorden alleen

Wie werkelijk een liefdevol mens wilt zijn zal met woorden alleen altijd te kort schieten. Jezus en J. Krishnamurti kunnen elkaar de hand geven met deze uitspraak: "Weet je, de mens praat eindeloos over liefde: heb je naaste lief, heb je God lief, wees vriendelijk. Dat is niet zomaar een aforisme, dat je kunt nazeggen. Je moet dit ontdekken, je moet het tegenkomen. Je moet er hard voor werken. Je moet er voor werken met inzicht in jezelf, zonder ophouden, met1 hartstocht. Hartstocht is iets anders dan lust; wie niet weet wat hartstocht is, zal nooit de liefde kennen. Liefde kan alleen ontstaan bij totale zelf overgave. En alleen liefde kan orde tot stand brengen, een nieuwe cultuur, een nieuwe manier van leven.1" Liefde is soms hard werken en hard werken kan soms ontzettend liefdeloos zijn. Wie wil beginnen te begrijpen wat liefde is moet erkennen dat zij bol staat van de tegenstrijdigheden en het is aan het individu om de keuzes te wegen. Een vrij mens zal in beginsel zijn eigen afwegingen maken maar zal daarbij zoveel mogelijk alles en iedereen meenemen in zijn of haar overweging.

3.3 *Liefde is aandacht*

Aandacht zoals hieronder beschreven is essentieel voor de liefde. Hoe kunnen we immers liefdevol zijn als we ons beperkt of bevooroordeeld bewust zijn van onszelf of alles om ons heen?: "Door aandachtig te luisteren en liefdevol te spreken leveren we een positieve bijdrage aan de transformatie van mensen en maatschappij, en geven we voeding aan het collectief ontwaken dat nodig is om onze beschaving en planeet van de ondergang te redden."

Mindfulness welke zijn basis vind in het boeddhisme onderscheidt onder meer acht belangrijke factoren ten aanzien van leven met aandacht:

- Niet oordelen: onpartijdig waarnemen, observeren zonder evalueren en categoriseren.
- Geduld: Begrijpen en accepteren dat dingen vaak hun tijd nodig hebben. Geduld voor onszelf en voor anderen.
- Frisse blik: de dingen zien alsof je ze voor het eerst ziet, aandacht voor alle waarnemingen, dat creëert mogelijkheden.
- Vertrouwen in jezelf: wanneer je vertrouwt in jezelf kun je ook verantwoordelijkheid nemen. Vertrouw op het waarnemen van gedachten, gevoelens en lichaamssensaties.
- Niet streven: Natuurlijk mag je doelen hebben in je leven maar niet streven leert je om niet gehecht te zijn aan je doelen, uitkomsten of wat je bereikt.
- Acceptatie: De dingen zien zoals ze werkelijk zijn gewoon omdat dat is wat zich nu aandient.
- Loslaten: niet vasthouden aan gedachten, gevoelens, gedachten en ervaringen.
- Compassie: liefdevolle vriendelijkheid t.a.v. jezelf en de wereld om je heen.

Kortom leven en handelen vanuit liefde is in de basis aandacht voor alles en iedereen om je heen inclusief jezelf vanuit totale zelf overgave. Liefde is altijd op weg zijn.

3.4 *Liefdevolle aandacht*

Ik geloof dat niemand dit leven zonder pijn of verdriet door kan komen. Het kan zijn dat je het verwerkt en het kan zijn dat het onverwerkt blijft. Het kan zijn dat je ervan groeit en het kan zijn dat het je leven op de rem zet. Met “liefdevolle aandacht voor jezelf als bron van genezing en groei” bedoel ik dat als in een situatie zit waarbij je gekweld wordt door je verleden of als negatieve patronen waarvan je de

oorsprong niet meer weet je leven tekenen, dan begint de oplossing bij jezelf. Daarmee bedoel ik niet dat we al het advies van anderen altijd in de wind moeten slaan maar dat we eerst in onszelf moeten kijken en ons drie dingen afvragen: “wat voel ik?”, “waar heb ik behoefte aan?” en “hoe ga ik dat realiseren?”. Dat is kort gezegd wat ik bedoel met aandacht voor jezelf. Als je niet aandachtig op deze wijze naar jezelf luistert en er niet actief iets mee doet dan kun je in een cirkel van verwijt naar je omgeving komen en zelf daarmee ook niet vooruit komen. Ook alleen maar doen wat anderen vinden wat goed voor ons is, kan hoe goed bedoeld ook een onbedoeld verkeerde uitwerking hebben. Gnosticisme, naast persoonlijke ervaring (gnosis), is onder meer mijn inspiratie. Wikipedia omschrijft gnosticisme als volgt:

Het gnosticisme (weten) is het tegenovergestelde van het agnosticisme (niet weten). Het gnosticisme biedt een esoterisch bepaald inzicht in de werkelijkheid (vaak op basis van een directe beleving van een piekervaring). Dit inzicht (weten, kennis of gnosis) wordt in het gnosticisme van hogere orde geacht dan het rationele weten zoals in de wetenschappen of logica. Deze gnosis 'beslist zelf' wanneer het doordringt in het bewustzijn van de mens. Een geestelijk ontvankelijke houding, hogere concentratie of meditatie vormden echter onderdeel van alle groeperingen uit het gnosticisme.

In mijn eerste artikel schrijf ik al dat liefde ook liefde voor jezelf is en dat liefde voor jezelf dus ook aandacht is voor jezelf. Vrij vertaald kan liefde voor jezelf dus een bron van genezing zijn. Wat was ook alweer aandacht?

Liefdevolle aandacht is onder meer:

- Niet oordelen: onpartijdig waarnemen, observeren zonder evalueren en categoriseren.
- Geduld: Begrijpen en accepteren dat dingen vaak hun tijd nodig hebben. Geduld voor onszelf en voor anderen.
- Frisse blik: de dingen zien alsof je ze voor het eerst ziet, aandacht voor alle waarnemingen, dat creëert mogelijkheden.
- Vertrouw op het waarnemen van gedachten, gevoelens en lichaamssensaties.
- Niet streven: Natuurlijk mag je doelen hebben in je leven maar niet streven leert je om niet gehecht te zijn aan je doelen, uitkomsten of wat je bereikt.
- Acceptatie: De dingen zien zoals ze werkelijk zijn gewoon omdat dat is wat zich nu aandient.
- Loslaten: niet vasthouden aan gedachten, gevoelens, gedachten en ervaringen.
- Compassie: liefdevolle vriendelijkheid t.a.v. jezelf en de wereld om je heen.

Het geld ook andersom. Geen aandacht voor jezelf als ook het niet herkennen en communiceren van je grenzen kan schade toebrengen aan jezelf. Het trainen van liefdevolle aandacht voor jezelf is dus een vorm van bescherming zowel als een bron van genezing. Verder is, positief gezien liefdevolle aandacht een rijke bron om als mens te groeien en liefdevolle aandacht voor de medemens zeker een bijdrage aan de groei van die ander. Liefdevolle aandacht leert onszelf en die ander kennen. “Nosce te ipsum” ofwel ken uzelf luidt het aloude aforisme. Toch zal uit de praktijk blijken dat als je aandacht hebt voor jezelf en voor die ander niet altijd direct aan beider behoeften kan worden voldaan. De aandacht zal ons dus eerder voor een keuze stellen dan voor een eenduidige oplossing. Het grote verschil is wel dat je je bewust bent van wat er te kiezen valt en waarom en je dus zelden je omgeving als reden voor

je keuze kunt aanwijzen. Ook accepteren van onveranderlijke omstandigheden zoals bijvoorbeeld ziekte kan een bewuste keuze zijn.

Je hebt altijd een keuze! Wat kies jij?

3.5 *Belang van liefde*

“Laat alles bij u in liefde geschieden.” (1Co 16:14 NB) Het is dus belangrijk dat we bij alles wat we doen we de vraag moeten stellen of we het uit liefde voor die ander doen of dat het uit eigenbelang doen. Voor mijzelf een heel sprekend voorbeeld is de manier waarop we reageren op kwetsende en pijnlijke opmerkingen van anderen. Het is van groot belang dat we niet uit eigenbelang gaan terug kwetsen tot onze eigen genoegdoening en dat is best een moeilijke opgave als je in het heetst van de strijd zit ofwel midden in een knellende ruzie wat kan voorkomen: “de liefde gedraagt zich niet grof, zoekt niet zichzelf, raakt niet beledigd, is geen boekhoudster van het kwaad,” (1Co 13:5 NB). Dit geldt dubbel en dwars als je beseft dat je verkeerd zat of gehandeld hebt. Als we met haat te maken krijgen en dat heb ik door mijn eigen fouten dan vererger je de situatie alleen maar door met haat te beantwoorden. Oftewel haat bevestigt of verergert zelfs de haat maar liefde ontwapend de haat. Of om maar eens Martin Luther King aan te halen: Beantwoord Haat met Liefde. Als we in zo’n situatie onderkennen en onophoudelijk volhouden dat we er naast zaten kan de haat vergeving worden en kan er plaats komen voor herstel: “alles bedekt zij, tegen alles in gelooft zij, in alles hoopt zij, in alles volhardt zij.” (1Co 13:7 NB) . Dit is de manier waarop we denk ik de volgende tekst moeten interpreteren: “Slaat iemand je op de wang, – houd hem dan ook de ander voor; pakt iemand je mantel af, weiger hem ook het hemd niet!” (Lu 6:29 NB). Ook moeten we voorkomen dat we in een ruzie niet weer een

opsomming gaan geven van wat die ander allemaal fout heeft gedaan. Dit dient alleen maar eigenbelang en niet de liefde. Paulus verwoordt dit: “.....de liefde is geen boekhoudster van het kwaad,” (1Co 13:5 NB).

3.6 Voor mijzelf of voor die ander?

Je zou dus kunnen zeggen dat een centrale vraag is doe of zeg ik dit voor mijzelf of tot opbouw van die ander? Zelfs al doen we goed voor een ander dan zal die ander vaak merken of je het voor die ander deed of tot genoegdoening van jezelf. Doen we het met als hoofdmotief voor onszelf dan dragen we geen liefde uit en geldt wat Paulus zegt: “En al deel ik alles wat van mij is uit, en al geef ik mijn lichaam prijs om mij te laten verbranden, maar liefde heb ik niet, – ik ben nergens nuttig voor.” (1Co 13:3 NB). We moeten er dus naar streven dat ons hoofdmotief is Het helpen of opbouwen van de ander daar een mens altijd meerdere motieven heeft. Maar ik denk niet dat we als we onszelf onderzoeken en tot de conclusie komen dat we een verkeerd hoofdmotief hebben ons ervan moeten weerhouden goed te doen maar tot God bidden om innerlijke verandering: “nee, dit is het verbond dat ik met het huis Israël zal smeden na die dagen, is de tijding van de ENE: ik zal mijn Wet geven in hun binnenste en in hun hart schrijven; wezen zal ik hun tot God, en zij zullen mij worden tot gemeente;” (Jer 31:33 NB)

4 Seksualiteit en huwelijk

God wilt dat we gemeenschap bewaren tot binnen het huwelijk en ik zou iedereen ook willen aansporen om dat te doen want als na gemeenschap de verbintenis wordt verbroken zorgt dit voor veel extra pijn. Vrijen is het aangaan van een verbintenis: "Of weet gij niet, dat wie zich aan een vrouw (ik heb bewust het woord prostituee vervangen omdat ik het neerbuigend en kwetsend citeren vind als we praten over vrijen binnen een monogame relatie) hecht, een lichaam [met haar] is? Want, zegt Hij, die twee zullen tot een vlees zijn." (1Co 6:16 NBG51). Het gaat dieper op geestelijk vlak en daarom de extra pijn. Het is daarom ook dat God gebied aan iemand die vrijt met iemand zonder getrouwd te zijn haar of hem eeuwig trouw moet zijn: "Wanneer een man een meisje ontmoet, dat nog maagd is en niet ondertrouwd, haar aangrijpt en gemeenschap met haar heeft, en zij worden betrapt, dan zal de man, die bij haar gelegen heeft, aan de vader van het meisje vijftig zilverlingen geven, en zij zal hem tot vrouw zijn, omdat hij haar onteerd heeft; hij zal haar niet mogen wegzenden, zolang hij leeft." (De 22:28-29 NBG51). Deze tekst doelt op verkrachting denk ik maar ik denk dat het terecht is om dit ook van toepassing te verklaren op buitenechtelijke gemeenschap. Als ik dus met een ander ga moet ik mijzelf zien als een echtbreker en pleger van ontucht. Hoe God hier precies mee omgaat weet ik niet maar ik weet dat God genadig is maar ook tuchtigt wie hij liefheeft. God is er in ieder geval allerm minst blij mee dat is zeker en het beste voor de mens is dan ook om de mens en om God om eerst te trouwen en dan gemeenschap te hebben: "maar als zij zich niet kunnen beheersen moeten zij trouwen; want het is beter om te trouwen dan te branden." (1Co 7:9 NB). Soms word dit vertaald als branden van begeerte maar het woord begeerte staat niet in de grondtekst. Er staat louter branden dus dit kan ook het

hellevuur zijn. Hoe ik hierover denk staat in redding. God is nog altijd liefde (1 Joh 4:8) en hij kent ons hart, fouten, pijn, moeite en verdriet. Meer dan ons best kunnen we niet doen als we onderkennen dat we fout zitten. God ziet mensen na vrijen als getrouwd en dus als je dan met een ander gaat zul je jezelf als een echtbreker moeten zien: “als ze zich toch van hem laat scheiden moet ze ongetrouwd blijven of zich met de man verzoenen; en een man mag een vrouw niet verlaten.” (1Co 7:11 NB).

5 Kinderen

Marc. 10:13-16 :

En zij brachten de kinderen tot Hem, opdat Hij ze zou aanraken, doch de discipelen bestraften hen. Toen Jezus dat zag, nam Hij het zeer kwalijk en zei tot hen: Laat de kinderen tot Mij komen, verhindert ze niet; want voor zodanige is het Koninkrijk der hemelen Voorwaar, Ik zeg u: Wie het koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan. En Hij omarmde ze en hun de handen opleggende, zegende Hij ze."

De Bijbel spreekt over zodanige voor wie het hemelse koninkrijk is maar dat zijn volwassenen die worden als kinderen en niet kinderen op zich. Ik denk dat zij de volgende eigenschappen van een kind moeten aannemen:

- verwacht het altijd van zijn ouders (God) aangaande aandacht, liefde en steun
- stelt zich lerend op
- is hulpbehoevend

Dus Bijbels gezien wordt een kind niet per definitie gered en Bijbels kan ik daar ook geen aanwijzing voor vinden maar indirect kan ik er wel wat over zeggen omdat de overheden een afspiegeling zijn van Gods gerechtigheid en de wet zegt dat een ouder verantwoordelijk is voor het kind en zorgplicht heeft voor het kind totdat deze volwassen is en als zodanig is God ook verantwoordelijk voor zijn kinderen tot op de laatste dag dus des te meer voor de kinderen die in ogen van mensen nog niet eens volwassen zijn. Echter ook voor hen geldt dat Jezus de weg de waarheid en het leven is en de ziel zal opnieuw geboren worden en een nieuwe kans krijgen.

6 Abortus

Het moeilijkste onderwerp van allen vind ik zelf. Als ik te mild ben wordt er te makkelijk over gedacht en als ik te radicaal ben doe ik velen pijn. Een mens is in essentie ziel maar komt pas tot leven als deze entiteit levensadem van God ingeblazen wordt (Gen 3).

Wanneer dit is is bijna onmogelijk vast te stellen. Wanneer is een eitje en mens? Wanneer begint het te lijden? Deze en vele andere vragen stellen moeders zichzelf na afloop en voorafgaand aan de abortus. Deze vragen blijven knagen ook na de abortus. Het beschadigd de moeder en dat levert een 7 maal hogere kans op zelfmoord op in het eerste jaar. Een moeder kan ongewenst zwanger zijn door slechte voorbehoedsmiddelen of door verkrachting. In het eerste geval is het veelal haar eigen schuld en vind ik ook dat ze daar de verantwoordelijkheid voor moet dragen en het kind moet opvoeden. Kan ze dit niet om bijvoorbeeld financiële redenen dan moet de overheid haar steun en. Is ze te jong en er niet toe in staat dan zal men zich tot het uiterste moeten inspannen om een goed pleeggezin te vinden waarin het kind goed opgroeit. Is er sprake van verkrachting dan is het een ander verhaal maar ook hier denk ik dat een geboorte eerder genezing brengt dan schade. Vrouwen zien de geboorte van hun kind vaak als het mooiste dat hen ooit is overkomen en waarom zoiets moois afkappen als je het kind ook geboren kunt laten worden. Aborteren is veelal beschadigen en geboorte mogelijk genezing. Kunnen we een en ander wettelijk verplichten? Ik denk het wel maar wel een wet met een uitzonderings clausule in die zin dat het welzijn van het kind te aller tijde centraal moet staan en dat een kind in onmenselijke omstandigheden, met uitzichtloos of ondraaglijk lijden ter wereld brengen ook nooit Gods wil is (Liefde boven alles). Wanneer zoiets zich voordoet, daar

moet over gefilosofeerd worden en kan ik in mijn eentje hier niet bevatten. Simpelweg omdat mijn kennis niet groot genoeg is om aan te geven wanneer zich zo'n situatie voordoet.

7 Euthanasie

Ik heb de stelling geponeerd dat de liefde kan worden verheven boven de wet (liefde boven alles) en in sommige gevallen daar zelfs strijdig mee is zoals hieronder betoogd.

Mag ik deze stelling toepassen op euthanasie? Ik denk van wel. Als iemand wordt geconfronteerd (even het uiterste genomen) met ondraaglijk en bovendien uitzichtloos lijden (Even aannemende dat deze diagnose juist is) dan vind ik dat die persoon er voor moet

kunnen kiezen om euthanasie te laten plegen. Is dit in strijd met de wet? Ja, want Gij zult niet doden want euthanasie is het voortijdig, actief (in de meeste gevallen) en versneld beëindigen van een leven en valt strikt genomen onder het doden van een mens (Mening).

Je zou kunnen zeggen van God heeft ons het leven gegeven, daar mogen we niet zelf beëindigen. Hebben wij ervoor gekozen om te leven dan? Hebben wij ervoor gekozen om deze soms "hel op aarde" te doorleven? Mogen we dan alstublieft ook de vrije keuze hebben om ondraaglijk en uitzichtloos en daarmee zinloos (mening) lijden voortijdig en actief te beëindigen.

"Ja maar als christen krijg je daar niet mee te maken als je op God vertrouwd". Dit is naar mijn mening een duidelijk geval van struisvogelpolitiek. Ik zag laatst nog op TV iemand met keelkanker die zonder euthanasie een zeer langzame verstikkingsdood zou sterven (Dat moet ongetwijfeld met extreme angsten gepaard gaan). Nou ga je me niet vertellen dat wij als christen gevrijwaard zijn hiervan en dat is nog maar 1 voorbeeld. Daar komt bij dat wij als christenen onze naaste lief moeten hebben als onszelf en dus zelfs al heb je de stelling dat een christen niet geconfronteerd wordt met ondraaglijk en uitzichtloos

lijden, dat onze ongelovige medemens dit zeer zeker wel voor de kiezen krijgt. Is het je naaste liefhebben als jezelf dat voor die mensen te verbieden. NEE.

Men zou in kunnen brengen of het nog maar de vraag of euthanasie strijdig is met 'gij zult niet doden' als je bedenkt dat veel mensen zonder de huidige medische mogelijkheden om het leven bijna eindeloos te rekken allang zonder zo'n lange lijdensweg overleden zouden zijn. Laten we het woordenboek er hiervoor even bij pakken (online van Dale)

Doden = 1 van het leven beroven => dooddoen, doodmaken, kapotmaken, vellen; <=> sparen.

Als je deze definitie hanteert dan valt euthanasie onder doden. Ik begrijp je opmerking wel in die zin dat het tijdstip van overlijden, met euthanasie en alle middelen om iemand in leven te houden, verlaat kan worden maar als we deze definitie hanteren blijft het doden = doodmaken. Even resumerend is het tijdstip van euthanasie geen criterium voor al dan niet classificeren van de euthanasie als doodmaken.

Ik heb heel bewust gekozen voor de woorden ondraaglijk en uitzichtloos. Het gevaar is namelijk een hellend vlak moet ik toegeven. Het andere uiterste is dat mensen die even in een depressie zitten of levensmoe zijn zonder pardon euthanasie kunnen plegen. Het luistert dus heel nauw en vergt goede bewaking door ethische commissies over wanneer wel en wanneer niet euthanasie toe te passen

Tot zover een betoog voor euthanasie in geval van ondraaglijk en uitzichtloos lijden.

7.1 *Ik ben tegen de doodstraf*

Persoonlijk ben ik wel tegen de doodstraf in die zin dat je die persoon hoe klein ook de kans ontnemt om tot geloof te komen. Wat je met de doodstraf eigenlijk doet is zeggen dat die persoon redeloos verloren is en nooit meer tot inkeer zal komen en met Christus is alles mogelijk (fil 4:13). Dat God doodde zou ik als volgt willen verklaren. Mijn stelling is liefde boven alles. Het was uit liefde voor de mensen daarna dat hij mensen doodde in het oude testament. Zijn plan met de mensheid moest uitgevoerd worden en God staat boven zijn geboden en doet dit uit naam van de liefde.

De vader en de Zoon

&

De heilige geest en de Wet

Godsbewustzijn

8 Visie op geloven

8.1 *Christus en wat heeft hij voor ons gedaan?*

Wij zijn christenen ofwel volgelingen van christus. Christus was de Messias ofwel de “gezalfde”. De eniggeboren Zoon van God (Joh 3:18). Paulus bevestigt dit door te zeggen: “maar God heeft vervuld wat hij tevoren heeft verkondigd door de mond van alle profeten: dat zijn gezalfde zou lijden; komt dan tot inkeer en omkeer, daartoe dat uw zonden worden uitgewist, opdat van het aanschijn des Heren momenten van verademing mogen komen, en hij zal zenden de voor u bestemde gezalfde: Jezus” (Hnd 3:18-20 NB). Jezus was de gezalfde en het offer voor onze zonden. Wij mensen zijn allen zondig en staan schuldig ten opzichte van God. Er is geen mens die kan zeggen ik heb perfect geleefd. Dit kan simpelweg NIET. Het is daarom dat David schrijft: “De HERE keek uit de hemelen neer over de zonen van Adam om te zien of er nog één was met inzicht, --een die zoekende was naar God. Maar alles was afgeweken, eendrachtig bedorven, geen was er die goed deed!- --niet één meer, zelfs niet één!” (Ps 14:2-3 NB). Dus als wij allen schuldig zijn zullen we daar iets tegenover moeten stellen of we doen beroep op iemand anders die de prijs betaald heeft voor ons. Die persoon was Christus. Hij alleen kan dit omdat hij als enige geen zonde had begaan (1 Pet 3:22) was en in hem was geen zonde (1 Joh 2:5) ofwel hij had als enige de zondige natuur, ook wel Bijbels bekend als “het vlees”, niet. Als wij oprecht geloven in Gods enige Zoon zijn onze zonden met Hem gekruisigd en voor een en voor altijd vernietigd als wij vasthouden tot het einde. Wij zullen nadat wij tot geloof zijn gekomen nog steeds zondigen. Bekering en heiliging zijn processen. Maar God is getrouw en zegt bij monde van Paulus: “als we onze zonden belijden: hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid;”

(1Jo 1:9 NB). Zo mogen we weten dat God onze vriend is geworden () en dat de zonde die scheiding bracht tussen ons en God opgeheven is (Ef 2:13-16 NB).

8.2 Wat moeten ik doen om te geloven?

Veel mensen en tot mijn spijt ook christenen die denken dat geloof iets is waarvoor je moet werken. Dat geloof iets is wat ons als christenen verheft boven onze ongelovige medemens. Voor al die mensen wil ik duidelijk maken dat geloven GENADE is: “Ja, vanwege de genade zijt gij mensen die gered zijn door het geloof; en dat niet dankzij uzelf: Gods gave is het;” (Efe 2:8 NB). Geloof is dus een genadegave van God. Het is daarom ook dat Jezus zegt: “niemand kan het, komen tot mij, als de Vader die mij heeft gestuurd hem niet trekt; en dan doe ik hem ten laatste dag opstaan.” (Joh 6:44 NB). Alleen maar door in gebed uit te spreken dat je Christus aanneemt als je heiland en verlosser en dat je jezelf schuldig bekent ten opzichte van God en oprecht het verlangen hebt om je te bekeren is voldoende om Christus als zonde offer te aanvaarden en geldig te laten zijn. Het is daarom dat Paulus joel 2:32 citeert en schrijft: “Want ‘al wie de naam van de Heer zal aanroepen zal worden behouden’.” (Ro 10:13 NB). Ten onrechte wordt soms Jakobus aangehaald om dit te ondermijnen: “Zo ook het geloof: als het geen werken inhoudt, is het dood, op zichzelf genomen.” (Jak 2:17 NB). Het enige dat Jakobus hiermee wilt stellen is dat als je het oprechte verlangen hebt om je te bekeren dat volgen die daden uiteindelijk vanzelf wel. De goede werken zijn een voortvloeisel van wat er in het hart aan bekeringsverlangen leeft. De daden redden dus niet maar laten zien wat er in het hart leeft. Iemand met een oprecht verlangen om zich te bekeren die 0,0 aan verandering van zijn gedrag laat zien toont alleen maar aan dat hij niet oprecht het verlangen heeft om zich te bekeren. Bewust noem ik hier verandering omdat dat is waar het om gaat. Iedereen staat op een ander

punt van de lange weg naar de hartsgesteldheid van Christus en het is dus altijd onjuist om iemand op zijn daden alleen te beoordelen maar we moeten kijken naar de verandering: Naar de heiliging en het verlangen. Het mooiste voorbeeld vind ik nog altijd het moment dat Christus aan het kruis hangt tussen twee misdadigers waar zit de volgende dialoog afspeelt tussen gekruisigde misdadigers die tezamen met Christus gekruisigd zijn: “Een van de gehangen misdadigers lasterde hem door te zeggen: ben jij niet de Gezalfde?– bevrijd dan jezelf en ons ook! Maar de andere gaf antwoord en strafte hem af; hij zei: vrees jij God niet nu je in dit oordeel bent?– en wij terecht want wij krijgen wat we verdienen voor onze praktijken; maar hij hier heeft niets bijzonders gedaan! En hij zei: Jezus, gedenk mij wanneer je aankomt in je koninkrijk! En hij zegt hem: amen, jou zeg ik, vandaag nog zul je er met mij zijn, in het paradijs.” (Lu 23:39-43 NB)

Wat wordt hieruit duidelijk. De misdadiger deed precies dat wat we zojuist gedefinieerd hebben. Hij bekent zijn schuld ten opzichte van God en door te zeggen dat hij het verdiend heeft toont hij bekeringsdrang; hij accepteert immers de straf. Door te spreken over “je koninkrijk” komen we te weten dat hij hem erkent als de Messias zijn Koning en Heer. Geen enkele daad heeft hij verricht en toch zegt Jezus: “vandaag nog zul je er met mij zijn, in het paradijs”. Dat is liefde. Dat is vergevingsgezindheid. Dat is God want God is liefde: “wie niet liefheeft, heeft God niet leren kennen,– omdat God liefde is.” (1Jo 4:8 NB)

8.3 *Hoe zit het met ongelovigen?*

We hebben in het eerste hoofdstuk aangetoond dat we Christus nodig hebben voor vergeving van onze zonden. Daar komt bij dat wie volhouden tot het einde de beloning krijgen van eeuwig leven: “en dit is het getuigenis, dat God

ons eeuwig leven heeft gegeven, en dit leven te vinden is in zijn Zoon; wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet. Dit alles heb ik u geschreven opdat ge weet dat ge eeuwig leven hebt, u die gelooft in de naam van de Zoon van God;" (1Jo 5:11-13 NB). Staat hier bij dat we in dit aardse leven tot geloof moeten komen? NEE. Geen enkele Bijbeltekst in de hele Bijbel zegt letterlijk dat we in dit leven moeten geloven om gered te worden. Op dit punt wijken mijn ideeën sterk af van bijna elke traditionele kerkleer. Maar ik kan het verder onderbouwen. We hebben al gezien in het tweede hoofdstuk dat het om bekeringsverlangen gaat. Opmerkelijk is onder andere een tekst die we eerder gezien hebben: "maar God heeft vervuld wat hij tevoren heeft verkondigd door de mond van alle profeten: dat zijn gezalfde zou lijden; komt dan tot inkeer en omkeer, daartoe dat uw zonden worden uitgewist, opdat van het aanschijn des Heren momenten van verademing mogen komen, en hij zal zenden de voor u bestemde gezalfde: Jezus" (Hnd 3:18-20 NB). Ook hier wordt benadrukt dat God wil dat we tot inkeer komen. Om hier meer over te kunnen zeggen zullen we eerst moeten kijken naar wie God eigenlijk is. Wat is zijn hart? Wat is zijn verlangen? God is liefde (1 Joh 4:8 NB), dat weten we nu. God heeft het verlangen om genadig te zijn zegt hij bij monde van Jesaja: "En daarom blijft de ENE erop wachten om u genadig te zijn, en daarom zal hij zich verheffen om zich over u te ontfermen; want een God die recht doet is de ENE, zalig allen die wachten op hem!" (Jes 30:18 NB). En hij wacht op iedereen hoe ontzettend zondig die persoon ook is en daarom uit Paulus de wil van God: "De Heer is niet traag met wat is aangekondigd, hoewel sommigen het traagheid achten, maar hij is lankmoedig jegens u, omdat hij niet wil dat sommigen verloren gaan; nee, dat allen tot bekering komen." (2Pe 3:9 NB). Allen en iedereen. Hieruit blijkt een immens verlangen dat wij ons niet kunnen voorstellen. Wat zou God

nou doen als een zondaar voor God staat, op zijn knieën valt, zijn schuld bekent, vergeving vraagt en Christus aanneemt? God vergeeft. Dat is mijn heilige overtuiging. Maar besef wel dat het nog steeds aan de mens is om een keuze voor God te maken. Dat wil niet zeggen van ja hoor ik geloof. Zo'n keuze is een hele serieuze aangelegenheid. God kent de overleggingen van ons hart en weet of wij een oprecht verlangen hebben om ons te bekeren: "Levend immers is het woord van God, en werkzaam en scherper snijdend dan enig tweesnijdend zwaard, en het woelt diep tussen ziel en geest, weefsels en merg, en het oordeelt overleggingen en bedoelingen van een hart." (Heb 4:12 NB).

Hoe dit precies in zijn werk gaat en of hij of zij nog gestraft wordt voor het niet geloven hier op aarde wil ik vooralsnog in het midden maar in mijn essay ga ik hier verder op in. Toch wil ik jullie de volgende tekst nu al ter overweging geven: "wie zal geloven en zich laat dopen zal worden gered, maar wie niet gelooft zal worden veroordeeld;" (Mr 16:16 NB). Merk hierbij wel weer op dat er "veroordeeld" staat en niet "niet gered". Een kanttekening die ik hierbij wel moet plaatsen is dat Mar 8:8-8:20 in de vroegste geschriften niet voorkomen. Deze aanhaling is dan ook dubieus maar wel coherent met geheel mijn verhaal en de Bijbel. Het is het laatste stuk dus hen kan goed zijn dat van de vroegere geschriften alleen het laatste deel verloren is gegaan.

8.4 Wat is geloven in ons dagelijks leven?

Geloven is groeien in de liefde. Geloven is bij alles wat je doet of zegt of denkt je afvragen is dit liefde? Paulus geeft een mooie beschrijving in een zeer befaamde doch te weinig in praktijk gebrachte tekst: "En al deel ik alles wat van mij is uit, en al geef ik mijn lichaam prijs om mij te laten verbranden, maar liefde heb ik niet, – ik ben nergens

nuttig voor. De liefde heeft lange adem, goedertieren is de liefde, niet afgunstig, de liefde praalt niet, blaast zich niet op, gedraagt zich niet grof, zoekt niet zichzelf, raakt niet beledigd, is geen boekhoudster van het kwaad, is niet verheugd over het onrecht maar verheugt zich over waarachtigheid; alles bedekt zij, tegen alles in gelooft zij, in alles hoopt zij, in alles volhardt zij.” (1Co 13:3-7 NB). Paulus eindigt dit hoofdstuk met: “Zo blijft het dan: geloof, hoop, liefde,— deze drie; maar de grootste van deze is de liefde!” (1Co 13:13 NB)

8.5 *Wat is de betekenis van de wet?*

De wet op zich is heilig (Rom 7:12 NB) maar is niet instaat ons te bevrijden van zonde. Integendeel, door de wet worden we ons bewust van zonde en leren we wat zonde is (Rom 3:20 NB, Rom 7:7 NB).

9 Wie is God?

De vraag wie is God is een van de moeilijkste vragen en toch denk ik er wel Bijbels wat over te kunnen zeggen. De beste beschrijving vinden we in 1 Joh: “Wie niet liefheeft, kent God niet, want God is liefde.” (1Jo 4:8 NBG51), “En wij hebben de liefde onderkend en geloofd, die God jegens ons heeft. God is liefde, en wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem.” (1Jo 4:16 NBG51).

Het Griekse woord wat hiervoor gebruikt wordt is a'gape. De strongs geeft de volgende vertaling hiervoor:

a'gape, zn vr

- 1) broederlijke liefde, genegenheid, het goedgezind zijn, liefde, welwillendheid
- 2) liefdefeesten

Liefde is het intrinsieke karakter van God (nature). Alle andere eigenschappen/houdingen die God aan kan nemen naar de mens toe volgen uit een hartsgesteldheid van liefde. Net als een vader kan God naar de mens toe zijn:

Genadig (Ps 116:5 Ps 84:11, 2 Cor 9:8)

Gods genade openbaart zich door zijn zoon. Het is door zijn zoon dat we genade mogen ontvangen door te geloven in Hem die God gezonden heeft. Zijn eniggeboren zoon: “Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem.” (1Jo 4:9 NBG51). Kan God nog genadig zijn als iemand zijn zoon niet heeft aangenomen? In redding ga ik hier verder op in.

Vergevingsgezind (Da 9:9, 1 Joh 1:9)

God draagt ons op als christenen om onze broeder zeven maal zeventig maal te vergeven (Mat 18:22). Hij wil

eigenlijk zeggen oneindig. Zeven is een getal van volheid in de Bijbel maar alleen al de vermenigvuldiging spreekt al tot de verbeelding. Zo geloof ik ook dat God in ieder geval christenen oneindig vergeeft maar hij stelt wel een voorwaarde: “Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.” (1Jo 1:9 NBG51). We moeten dus wel belijden maar we kunnen natuurlijk onmogelijk al onze zonden beseffen.

Getrouw (1 Cor 1:9, 1 Cor 10:13)

Geduldig (Nu 14:18, Na 1:3)

Jaloers (Deu 4:24, Deu 6:15)

Rechtvaardig (Ps 7:11, Jes 45:21, Heb 6:10)

Strevend naar recht (2 Kr 19:7, Da 9:7)

Tuchtigend/straffend (Heb 12:6)

“want wie Hij liefheeft, tuchtigt de Here, en Hij kastijdt iedere zoon, die Hij aanneemt.” (Heb 12:6 NBG51) . Hieruit wordt heel duidelijk dat hij niet tuchtigt om het tuchtigen maar uit liefde omdat hij wil dat een kind opgroeit tot een volwassen zoon. Barmhartig (Deu 4:31, Da 9:9)

Toornig/kwaad (Deu 6:15, Ps 7:11)

God kan toornig zijn en kwaad maar Psalm 30 laat heel mooi zien dat dit in het niet valt bij zijn liefde voor de mens: “want een ogenblik duurt zijn toorn, een leven lang zijn welbehagen; des avonds vernacht het geween, tegen de morgen is er gejuich.” (Ps 30:5 NBG51)

Verblijd (Jes 62:5)

Verdrietig (Ps 78:40, Ef 4:30)

Berouwvol (Joe 2:13, Jon 4:2, Jer 26:13)

God is berouwvol maar dat volgt op de bekering van de mens. In Jonah is het de stad Nineve die vol kwaad is maar als de mensen in zak en as gaan en zich willen bekeren van hun zonde dan krijgt God berouw en straft hij hen niet. De andere twee teksten geven ook duidelijk een verband aan tussen bekering en de berouw van God.

We hebben nu gezien waar Gods liefde zich in kan uiten maar wat wil God nu eigenlijk??: “De Heere vertraagt de belofte niet, maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.” (2Pe 3:9 SVV). Dat is Gods wil.

Zelfs de grootste zondaar mag weten dat God wil dat hij tot bekering komt en dat God hem dan als zijn kind aanneemt opdat in vervulling gaat: “want: al wie de naam des Heren aanroept, zal behouden worden.” (Ro 10:13 NBG51). Dat is liefde en al het voorgaande zal God aanwenden om dat doel te bereiken. God zal alles in het werk stellen om een mens te redden. Dat is zijn primaire wil want als een mens zich bekeert wordt hij gered. Een niet christen zag het volgende al in: “Als een mens gerechtigheid als primair doel heeft in zijn leven dan gaat hij voorbij aan ware liefde” Zo is het ook met God.

Nu wil ik een stukje dieper ingaan op wat de Bijbel als liefde definieert. Ik wil het in de toekomst punt voor punt gaan uitwerken maar voor nu een ZEER belangrijk Bijbelgedeelte wat als het aan mij ligt iedere dag in de kerk voorgelezen zou mogen worden.

“De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig, de liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen, zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe. Zij is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid. Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij.” (1Co 13:4-7 NBG51)

“Love suffereth long, and is kind; Love envieth not; Love vaunteth not itself, is not puffed up; doth not behave itself unseemly, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil; rejoiceth not in iniquity, but rejoiceth in the truth; beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.” (1Co 13:4-7 KJ21)

Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij. Als God liefde is dan is dit wat God doet.

10 Vader, Zoon en Heilige geest zijn één!

Ik heb heel wat uurtjes gepeinsd over een van de meest moeilijkste onderwerpen. Wie of wat is de Heilige geest en hoe verhoudt deze zich tot de Vader en de Zoon en hoe verhouden deze laatste twee zich tot elkaar. Ik denk dat het antwoord in de basis bij de mens al te vinden is. Wij mensen zijn immers hart, ziel, lichaam en geest en wij zijn gemaakt naar Gods beeld en naar zijn gelijkenis (Ge 1:26). Op dit fundamenteel niveau denk ik dat wij niet van God verschillen. Verschil is wel dat God groter is en veel omvattender. Zijn Geest is immers Heilig. Ik geloof dat de Heilige geest niks minder dan Gods Geest is. Wat ik nu zeg is heel discutabel maar ik denk dat de Zoon en de Vader 1 zijn. Ze zijn dezelfde ziel. Dit denk ik omdat Jezus na zijn hele leven aan het kruis naar mijn mening tot het inzicht komt dat hij ook de Vader is. Net voordat hij sterft roept hij uit : “Heer mijn God waarom hebt u mij verlaten!”. Ik denk dat hij daarna tot dat inzicht komt en dan heeft hij vrede en zegt: “Het is volbracht“. Wie anders dan God zelf die verantwoordelijk is voor de gehele schepping zou zo’n daad van liefde kunnen verrichten! Als God is wie hij zegt die hij is waarom zou hij dan een zoon verwekken en hem zoiets op laten knappen! Ik denk dat God vanaf het begin der mensheid op deze aarde beweegt van generatie tot generatie en zoals de engelsen zo mooi zeggen (He’s moulding and shaping the earth). En dit is ook bijbels aantoonbaar. God de vader wordt algemeen als de alfa en de omega gezien. Als de eerste en de laatste. In het essay openbaringen (op 22:13-16) zegt Jezus dat hij de eerste en de laatste is, de eerste en de laatste, de blinkende morgenster en de wortel en het geslacht van David. Dit laatste geeft aan dat God al langer op deze aarde was en dat na Jezus ook nog zal zijn tot en na de voltooiing en vernieuwing van de aarde en wanneer de dood uitgewist wordt. In liefde boven alles schrijf ik al dat het bijbel is dat

God een vriend wil zijn voor de mens en dat geloof ik ook echt. Hij wil alles geven om de mens gelukkig te maken. Niet voor niets wordt de zaligheid de zielen bijbels gezien als het einddoel van het geloof. Ik weiger dan ook God te ien als iemand die vanuit zijn troon in de hemelen de aarde slaat met zijn roede. Wie dat beeld wel heeft zou toch nog maar een moeten kijken naart Jezus toen hij hier op de aarde was. Of toen hij aan het kruis hing en vergeving vroeg voor diegene die hem gekruisigd hadden! Zelfs als je God de Vader en God de Zoon als twee personen ziet denk dan aan wat Jezus zei : “7 als ge mij hebt leren kennen kunt ge ook weten wie mijn Vader is; van nu af kent ge hem en hebt ge hem gezien!

11 God is een God van processen

Als we om ons heen kijken zien we niks dan processen. Alles komt tot stand door processen van groei. Wat begint als een eitje en een zaadcelletje verwordt en groeit uit tot een mens gevormd door zijn opvoeding, Karakter ,omgeving en zijn keuzes. Ook de natuur is volgroeid tot 1 groot samenwerkend geheel waaruit geen puzzelstukje mag ontbreken en gebeurt dit wel dan past de natuur zich aan, aan de nieuwe situatie. Als wij een stad bouwen moet ook eerst de fundament gelegd worden alvorens het bouwen kan aanvangen. Niet is tot stand gekomen dan door processen en zo ook de schepping van de aarde die door intelligent design tot stand is gekomen. Binnen de evolutie kent men 2 vormen van evolutie zijnde:

- Macro evolutie zijnde evolutie van een soort in een nieuwe soort waarvoor additie van genetisch materiaal nodig is.
- Micro evolutie in de vorm van mutatie (beschadigd raken van genen) en recombinate (opnieuw rangschikken van genen)

Voor de evolutie van eencellige is macro- evolutie nodig. De wetenschap zegt dat dit alles door toeval is ontstaan en theoretisch kan dit ook al is de kans gigantisch klein. Dingen waar ik tegen aan liep waren het ontstaan van organisch materiaal uit anorganisch materiaal maar het “Miller uray” experiment in 1953 toont aan dat het mogelijk is mits de juiste omstandigheden aanwezig zijn. Theoretisch is het mogelijk dat bij fouten in dupliceren van genetisch materiaal er genetisch materiaal bijkomt omdat het gen verantwoordelijk voor deze vermenigvuldiging beschadigd is geraakt. Dit in combinatie met recombinate is een theoretische verklaring voor macro- evolutie. De kans dat dit gebeurt is echter zo bizar klein dat ik het niet

kan accepteren. Des te meer omdat evolutie niet wetenschappelijk aangetoond is. Men ziet iets dat evolutie impliceert maar dat wil niet zeggen dat alles door toeval is ontstaan. Ik geloof dat genesis ons de volgorde van de schepping verteld en dat in praktijk hier andere tijdsspanne mee gemoeid waren. Het is immers geschreven voor mensen in wiens tijd het woord wetenschap nog niet eens was uitgevonden laat staan dat ze evolutieleer zouden kunnen bevatten. Wat ik geloof dat God keer op keer genetisch materiaal toevoegt. Zo is Gods geest vanaf de beginnen scheppend bezig geweest en misschien gaat dat nog steeds voort maar dat kan ik onmogelijk zeggen. Het kan ook dat evolutie stilstaat want dat kan natuurlijk ook. Als God de mens heeft geschapen naar zijn evenbeeld hoeft hij niet verder te gaan met scheppen en Zal hij zich toelleggen op het raken van mensenharten en mensen bij God brengen.

12 Het christendom in twee fasen

12.1 *inleiding*

Laat me proberen om het evangelie te verklaren welke is geschreven in de Bijbel wat het woord van God dat door mensen wordt geschreven die door Heilige Geest worden geleid. De Heilige Geest is de Geest van God die mensen kan begeleiden in het leven zodra zij Jezus hebben aangenomen.

12.2 *Eerst fase: de Wet*

Genesis verteld het verhaal van Adam en Eva. Genesis leert dat de zonde in de wereld kwam doordat Adam van de boom des levens at. Het is daarom dat Paulus schrijft: "Derhalve, gelijk het door een daad van overtreding voor alle mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door een daad van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven." (Ro 5:18 NBG51). Hiermee wordt natuurlijk op Adam gewezen in eerste instantie en in tweede instantie op Jezus. Of het een gelijkenis is of niet is voor mij niet het belangrijkste. Het belangrijkste is dat we in zonde geboren worden zoals de psalmist schrijft: "Zie, in ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen." (Ps 51:5 NBG51). Dit betekent dat we met een natuur zijn geboren die van nature wil zondigen. Dus gaf God zijn wetten voor zijn volk. O.a. de tien geboden maar nog veel meer wetten omschreven in de Thora (de eerste 5 boeken van de Bijbel). Deze wetten waren om het volk te leren wat zonde was zodat ze zichzelf ervan konden bekeren. Daarom schrijft Paulus: "Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet; immers, ook van de begeerlijkheid zou ik niet geweten

hebben, indien de wet niet zeide: gij zult niet begeren.” (Ro 7:7 NBG51). Maar geen mens kon al die wetten houden.

Ikzelf zie Genesis als een gelijkenis voor iets wat in die volgorde met andere tijdsspanne is gemaakt en gevormd. Wat hij wilde maken is een menselijk wezen die 2 opties heeft: of hij kiest ervoor om te leven met God of hij verwerpt God en leeft een zondig leven. In genesis

Zo creëerde hij de mens met een zondige aard (het vlees) en dit vlees verleidt ons om zonde te doen. Wat zonde kennen is moeten we een definitie van zonde hebben. Daarom schreef Mozes de Thora (Ontstaan, Deuteronomium, exodus, Numeri, Leviticus).

Deze wet leert ons wat zonde is zodat wij ons ervan kunnen bekeren. Het was toen ook al zo dat wij enkel te gerechtvaardigd kunnen worden op grond van geloof. Het houden van de wet door werken is onmogelijk. Dat was het punt dat God wilde maken met de wet welke Heilig is op zichzelf. De wet is heilig maar als men door de wet rechtvaardig wilt worden gaat men dood want dat kan niemand uit eigen kracht en dan is het ook meestal niet uit ware liefde (Agape)

12.3 *Tweede fase: Jezus*

Jezus kwam en had geen zondige aard en hij was de Zoon van God. Hij was een slaaf van de mensheid. Ondanks dit leven werd hij gemarteld en gekruisigd. Het is door dit offer van Jezus dat 100% genade is dat wij vergiffenis van zonde door Jezus Christus kunnen krijgen die één met God de Vader. Jezus introduceerde Liefde als grootste gebod en zei dat houden van mensen gelijk is aan het houden van God. De liefde is de vervulling van de wet en wie van zijn naaste liefheeft vervult de wet. Alhoewel geen jota noch kappa zal

uit de Thora zal worden geschrapt eer Hemel en aarde vergaan. Wij moeten de wet in onze harten laten schrijven om van binnen verandering te bereiken. De liefde wordt onze aard. Niet omdat de wet ons dingen voorschrijft. Wij hebben de wet in ons en wij zijn onszelf tot wet in Christus. Maar Christus was niet volledig en predikte ook verdeeldheid en eeuwig lijden. Mensen begonnen elkaar te doden voor het evangelie en men verbrande heksen en doodde homos en begon zogenaamde Heilige oorlogen tegen ongelovigen en mensen met andere geloven. Dit was niet de manier waarop het werd bedoeld.

12.4 De doop

In dit stuk wil ik proberen uit te vinden wat nu de doop is en betekent en wat de relatie is met wedergeboorte. We zullen zien dat er twee verschillende dopen zijn zijnde die is water en die in de heilige geest en vuur. Daarnaast wil ik uiteindelijk aantonen of de geloofsdoopt of de kinderdoop het meest Bijbels is. Ter intro wil ik opmerken dat de Bijbel twee verschillende woorden gebruikt voor dopen namelijk baptisma en baptizo. De definities volgens de strongs zijn als volgt:

908 bap'tisma, zn o

1) onderdompeling in

1a) van rampen en zorgen waar iemand door overweldigd wordt 1b) van de doop van Johannes, de reinigingsrite waardoor de mensen, na belijdenis van hun zonden verplicht waren tot een morele hervorming, vergeving van hun zonden verkregen en konden delen in de voordelen van het koninkrijk van de Messias dat weldra een aanvang zou nemen. Dit was een geldige christelijke doop, aangezien dit de enige doop was die de apostelen ontvingen en er nergens verteld wordt dat zij na Pinksteren ooit opnieuw gedoopt werden.

1c) van de christelijke doop; een rite van onderdompeling in water bevolen door Christus, waardoor men, na belijdenis van zonden en belijdenis van geloof in Christus, en wedergeboorte door de Heilige Geest tot een nieuw leven, zich in het openbaar met de gemeenschap van Christus en de gemeente vereenzelvigt.

907 bap'tizo, ww

van een afleiding van 911 TDNT-1:529,92;

1) herhaaldelijk dompelen, onderdompelen, te gronde gaan (van gezonken schepen)

2) reinigen door onderdompeling, wassen, schoonmaken met water, zich wassen, baden

3) overweldigen

Hierin ligt al een aanwijzing in die zin dat er Bijbels een onderscheidt gemaakt lijkt te worden in een herhaaldelijk dompelen en een enkele dompeling. Zoals zal blijken ben ik van mening dat baptizo wedergeboorte is ofwel doop des geestes en baptisma de fysieke waterdoop.

12.5 Doop in Rom 6 fysieke waterdoop?

In evangelische kringen wordt vaak Romeinen 6 aangehaald en gezegd dat de doop een teken is van het feit dat God je een nieuw leven heeft gegeven. Laten we die tekst eens als uitgangspunt nemen: "Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt (baptizo) zijn, in zijn dood gedoopt (baptizo) zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop (baptisma) in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen. Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn met hetgeen gelijk is aan zijn opstanding; dit weten wij immers, dat onze oude mens mede gekruisigd is, opdat aan het

lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn; want wie gestorven is, is rechteus vrij van de zonde. Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven,” (Ro 6:3-8 NBG51). Uit deze tekst blijkt duidelijk een verband tussen doop en wedergeboorte. Immers is eenwording met christus en opstaan met Christus ondubbelzinnig een beschrijving van wedergeboorte door eenwording met Christus. Wat hieruit niet blijkt en ook niet uit de context dat het om een teken van wedergeboorte gaat. Nee, Paulus zegt heel nadrukkelijk “Of is het u onbekend” als van dit is basiskennis waardoor we ervan uit mogen gaan dat hij het vervolgens op de meest simpele ondubbelzinnige manier gaat uitleggen en niet ineens een gelijkenis gaat vertellen. In dat licht is het ook een sterk argument dat Paulus duidelijk zegt “die in Christus Jezus zijn gedoopt” Was dit de fysieke waterdoop geweest dat had Paulus beslist water gebruikt in plaats van “in Christus Jezus” Nee het is logischer om dit als een geestelijke gebeurtenis te zien en daarom prediken evangelische kerken dat ook dat de doop zoals beschreven in rom 6 een teken is van wedergeboorte met de doop in rom als fysieke waterdoop was logisch is maar niet Bijbels zoals ik betoogde. Het zou ook ongehoord zijn dat een zo belangrijke gebeurtenis gekoppeld wordt aan een fysieke handeling alleen. Je zou nog kunnen beargumenteren dat alleen waar baptisma in Rom 6 wordt gebruikt er fysieke waterdoop wordt bedoeld maar er staat duidelijk: “Wij zijn dan met Hem begraven door de doop”. Wanneer? Wanneer we in christus Jezus gedoopt worden en een feit is dus sowieso dat er op dezelfde doop gedoeld wordt. Het is of allemaal waterdoop of de doop des geestes wat ik verderop beargumenteer.

12.6 *Het alternatief*

Er is een alternatief en de volgende tekst geeft aanleiding daartoe: “ik doop u met water, tot bekering, maar die na mij komt is sterker dan ik, – ik ben het niet waard om hem zijn sandalen na te dragen; hij zal u dopen met Heilige Geest en vuur;” (Mt 3:11 NB). Als we

de doop in Romeinen lezen en deze koppelen aan wedergeboorte dan zouden we deze doop ook kunnen beschouwen als de doop met de Heilige Geest en vuur. Dit is een goede verklaring waarom er ook baptizo (herhaaldelijk dompelen) wordt gebruikt. Dat het dus Christus is die door Gods geest, waar hij een mee is, doopt tot eenheid met Christus: “want door een Geest zijn wij allen tot een lichaam gedoopt (baptizo), hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en zijn wij allen tot drinken aangezet tot een Geest.” (1Co 12:13 Vertaald uit KJV). Dan is het ineens Christus die de wedergeboorte bewerkstelligd en dus een geestelijke aangelegenheid. Mijns inziens blijven we zo, zo dicht mogelijk bij de Bijbel. De volgende tekst koppelt deze beweringen aan mekaar: “De Geest is het, die levend maakt, het vlees doet geen nut; de woorden, die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven.” (Joh 6:63 NBG51)

12.7 *Wedergeboorte nader beschouwd*

Nu gaan we wedergeboorte nauwer beschouwen om te kijken of dat ook overeenstemt met hetgeen we hiervoor gesteld hebben. Op de vraag wat wedergeboorte is komen we bij een beschrijving van Jezus: “Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan. (Joh 3:5 NBG51). Wat is nu het water en wat is Geest? Geest lijkt overduidelijk de Heilige geest te zijn wat overeenkomt met hetgeen we net besproken. Nu staat er ook geboren worden uit water. Mijn stelling is dat dit levend water is maar merkte een broeder op er staat ook geschreven: “Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was.” (Joh 7:38-39 NBG51). Het levend water lijkt hetzelfde te zijn als de geest maar ik geloof dat we dit moeten lezen als een werk van de geest. Gods

geest en God de vader zijn één getuige de volgende tekst: “De Here nu is de Geest; en waar de Geest des Heren is, is vrijheid.” (2Co 3:17 NBG51). Het woordje “de” onderschrijft dat het de Heilige geest is en niet de geest van God. We weten dat God de bron van levend water is: “..... omdat zij de bron van levend water, de HERE, verlieten.” (Jer 17:13 NBG51). Tevens weten we dat we een tempel zijn van de Heilige geest: “Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?” (1Co 3:16 NBG51) en dat Gods Geest in ons binnenste is: “Want ik ben vol woorden, de geest in mijn binnenste dringt mij;” (Job 32:18 NBG51). In de praktijk in handelingen gebeurt het soms anders maar Bijbels gezien ontvangen we de Heilige geest als zegel der belofte als we tot geloof komen: “Zo is de zegen van

Abraham tot de heidenen gekomen in Jezus Christus, opdat wij de belofte des Geestes ontvangen zouden door het geloof.” (Ga 3:14 NBG51).

De discipelen werden pas gedoopt in de Heilige Geest toen Jezus weg was van aarde maar dat is te verklaren met de volgende tekst: “Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was.” (Joh 7:38-39 NBG51). Dit onderschrijft

ook dat als je tot geloof komt je de heilige geest ontvangt normaal gesproken.

Er is nog een tekst die een onderscheidt impliceert tussen de Heilige Geest en levend water: “Dit is Hij, die gekomen is door water en bloed, Jezus Christus, niet slechts met water, maar met het water en met het bloed. En de Geest is het, die getuigt, omdat de Geest de waarheid is.” (1Jo 5:6 NBG51). De geest gaat niet over zichzelf getuigen.

Het is dus door de geest dat we gevoed worden met levend water. De volgende reeds aangehaalde tekst onderschrijft dit: “want door een Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en zijn wij allen tot drinken (Potizo) aangezet tot één Geest.” (1Co 12:13 NBG51). De definitie van Potizo is als volgt volgens de strongs:

4222 po'tizo, ww

AV-give to drink 4, give drink 4, water 3, make to drink 2, watering

1, feed 1; 15

- 1) te drinken geven, drank aanreiken
- 2) water geven, irrigeren (planten, akkers, enz.)
- 3) metaf. bezielen, zijn gedachten verzadigen.

De laatste tekst die dit onderscheid duidelijk maakt en het voorgaande onderschrijft is de volgende: “En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet.” (Opb 22:17 NBG51). Hier lezen we dus dat de Geest mensen aanspoort tot het nemen van levend water.

12.8 Wanneer wedergeboorte?

We worden dus wedergeboren als we tot geloof komen ofwel gedoopt worden in de heilige geest zodat we kinderen Gods zijn geworden: “Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven;” (Joh 1:12 NBG51). De volgende tekst toont onweerlegbaar aan dat we wedergeboren worden als we tot geloof zijn gekomen: “Een ieder, die gelooft, dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder, die Hem liefheeft, die deed geboren worden, heeft ook degene lief, die uit Hem geboren is.” (1Jo 5:1 NBG51). We kunnen aan de vruchten zien of iemand wedergeboren is getuige de volgende teksten: “Als gij weet, dat Hij rechtvaardig is, erkent dan ook, dat een ieder, die de rechtvaardigheid doet, uit Hem geboren is.” (1Jo 2:29 NBG51)

en ook: “Geliefden, laten wij elkander liefhebben, want de liefde is uit God; en een ieder, die liefheeft, is uit God geboren en kent God.” (1Jo 4:7 NBG51)

12.9 Zijn we er met wedergeboorte?

Ja en nee. We zijn wedergeboren en geloven dus God en worden gerechtvaardigd door ons geloof en dus gered maar we moeten vernieuwd worden in ons denken en dat is een proces dat ons hele leven duurt: “Daarom verliezen wij de

moed niet, maar al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd.” (2Co 4:16 NBG51). Ook dit is een aspect van de geest: “heeft Hij, niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar zijn ontferming ons gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de Heilige Geest,” (Tit 3:5 NBG51) en ook: “Want indien gij naar het vlees leeft, zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zult gij leven.” (Ro 8:13 NBG51)

12.10 *Waarom opnieuw dopen?*

Maar we zijn er nog niet. In handelingen (Hier moet ik de tekstverwijzing nu nog even schuldig zijn) worden mensen opnieuw gedoopt. Deze zijn dus door Johannes gedoopt maar moeten opnieuw gedoopt worden. De verklaring is dat ze Jezus moesten aanroepen bij hun doop. De doop op zich is zonder kracht als Jezus niet wordt aangeroepen: “En nu, wat aarzelt gij nog? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, onder aanroeping van zijn naam.” (Hnd 22:16 NBG51) en ook: “En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.” (Hnd 2:38 NBG51).

12.11 *Kracht van waterdoop*

Reduceren we de waterdoop dan tot een symbool? Zeker niet. Bijbels gezien zit er een reddende waarde aan de waterdoop welke beschreven wordt door Petrus: “Als tegenbeeld daarvan redt u thans de doop, die niet is een afleggen van lichamelijke onreinheid, maar een bede van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus, die aan de rechterhand Gods is, naar de hemel

gegaan, terwijl engelen en machten en krachten Hem onderworpen zijn.” (1Pe 3:21-22 NBG51). Ik ken ook een echt praktijkvoorbeeld van een man die zijn vrouw weer echt aan kon kijken direct nadat hij waterdoop had ondergaan. God gebruikt de waterdoop ook op andere manieren. Er zit ook een zekere reddende waarde aan de doop (1 Pet 3:21). Een mooie gelijkenis is de uittocht van Israël uit Egypte waarbij het water van de Rietzee de vijand verdelgde en hen redde van waarschijnlijk slavernij of misschien zelfs de dood. Geloofsdopers betogen een aflegging van het oude gestorven lichaam maar zoals we hebben gezien gebeurt dat al bij de doop des geestes ofwel wedergeboorte

Een rein geweten kan zeer zeker een hele bevrijding zijn. De duivel wil ons maar al te graag doen geloven hoe zondig we zijn geweest en ons belemmeren te zien dat: “zo ver als zonsopgang is van waar daalt de avond, --doet hij onze misstappen ver van ons weg.” (Ps 103:12 NB). Een argument voor het over dopen kan ook zijn dat dit nodig is om de Heilige geest te ontvangen: “Maar Petrus tot hen: ge moet u bekeren!– een ieder van u late zich onderdompelen bij de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden; en ge zult de gave van de Heilige geestesadem mogen aannemen;” (Hnd 2:38 NB). Als we echter de context lezen zien we dat dit een preek voor ongelovigen is en dat ze dus de heilige geest ontvangen na hun bekering en dat het dus niet de doop is die ervoor zorgt dat ze de heilige geest ontvangen. Ditzelfde geldt mijns inziens voor de vergeving van zonden die een gevolg is van de bekering en een bede tot God in plaats van de doop: “als we onze zonden belijden: hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid;” (1Jo 1:9 NB). De doop is uitsluitend een bede is tot een rein geweten met daardoor een reddende waarde niet zijnde rechtvaardiging welke is door het geloof.

12.12 Samenvatting

De doop in de geest is een gelijkenis voor wedergeboorte en de fysieke waterdoop is een bede om een rein geweten. geboren worden uit water en geest slaat op levend water wat niet hetzelfde is als de Heilige Geest maar een werk van de heilige geest die in ons binnenste woont. Heel kort gezegd. Jezus Red!

13 Gerechtigheid

Gerechtigheid en recht doen is heel belangrijk in de ogen van de HERE Here. Jezus zegt niet voor niet zoek eerst het koninkrijk Gods en ZIJN GERECHTIGHEID. Hij noemt het bewust apart om het te benadrukken dat het van groot belang is. Om te beginnen zal de Heer ons doen naar onze gerechtigheid. Zoeken wij zijn gerechtigheid dan zal hij ons ook recht doen (Ps 18:21, Ps 18:25). Jezus zegt ook oordeel en zij zult geoordeeld worden en oordeel rechtvaardig en niet naar uiterlijke schijn. Jagen we gerechtigheid na dan belooft God dat zeer zeker:

- hij beschermt ze (Ps 1:5-6);
- hij heeft ze lief (Ps 11:7, Ps 33:5, Ps 45:8, Spr 15:9);
- redt van de dood (Spr 11:4-7);
- effent de weg (Spr 11:4-7).

Ongerechtigheid daarin tegen laat God niet onbestraft:

- weg loopt dood (Ps 1:5-6);
- hij haat ze (Ps 5:6);
- verdorren als gras (Ps 37:1-2).

David en Salomo gaan zelfs nog een stapje verder en stelt bedrivers van ongerechtigheid gelijk aan de Goddeloze (Spr 11:4-7) en een leugenaar (Spr 10:18, Spr 12:17-18).

Jezus over gerechtigheid: (Mat 5,6, Mat 5,10, Mat 6,1, Luc 1,75).

Dus zien we zonde onder Christenen dan is het Gods wil om dat uit te spreken en ze te vermanen. Echter doe dit wel uit liefde (Kol 3:14) en kwets niet (1 Kor 13). Doe het met als doel de ander te doen bekeren van zijn zonde en lukt dit niet haal er desnoods een ander bij of zelfs je voorganger en dat niet helpt laat hem dan aan God over. Kijk bij dit alles wel uit voor de balk in je eigen oog.

Als je onrecht ziet is het je goed recht om boos te worden teneinde je doel te bereiken (beking van zonde van die ander). Het heeft mijn ogen behoorlijk geopend in ieder geval. Ik werd op het spoor gezet door de eerste tekst die ik aanhaalde en ik wilde altijd al psalmen eens lezen en "toevallig" kwam ik ineens verrekte veel teksten tegen over ongerechtigheid en het belang ervan en dat wilde ik graag met jullie delen opdat jullie er je voordeel mee kunnen doen. Opvallend is dat alle teksten in het eerste deel van psalmen stond want benadrukt dat het een van de eerste dingen is om je om te bekommeren.

Spr 27:5

5 Beter een bestraffing in het openbaar,– dan liefde die verborgen blijft;

De HERE doet recht

“(Ps 18:25) De ÉNE gaf mij terug naar mijn gerechtigheid, --naar de reinheid van mijn handen hem voor ogen.” (Ps 18:24 NB)

13.1 Belang en gevolgen van (on)gerechtigheid

“Zo houden ook bozen niet stand in het gericht, --noch zondaars in de bijeenkomst van oprichten. Want van de weg der oprichten wil de ÉNE wel weten, --en de weg van bozen gaat teloor.” (Ps 1:5-6 NB)

“(5:7) Gij laat leugensprekers teloorgaan, een man van bloed en bedrog --is een gruwel voor u, ÉNE !” (Ps 5:6 NB)

“Want de ENE, een rechtvaardige, heeft al wat rechtvaardig is lief; – –wie oprecht is,– zij aanschóuwen zijn geláat!” (Ps 11:7 NB) (Ps 33:5, Ps 45:8, Spr 15:9)

“Afgunstig op kwaden, wées dat nóoit, --benijd de bóosdoeners níet: (37:2) want als gras verdórren zij íjlings, --verwélken als ténger gróen. (37:3) Bouw op de ENE, dóe wat góed is, --bewoon de áarde én wees tróuw;” (Ps 37:1-2 NB)

“Rijkdom zal niet baten op de dag des toorns,– maar gerechtigheid redt van de dood. De gerechtigheid van gave mensen maakt hun weg recht,– en door zijn boosaardigheid komt een boosdoener ten val. De gerechtigheid van oprechten zal hen redden,– maar in het begeren van verraders blijven zij zelf gevangen. Bij de dood van een boosaardig mens gaat wat hij hoopte verloren,– de verwachting van mannenmachten is nu al verloren.” (Spr 11:4-7 NB)

“Een boosdoener doet arbeid vol bedrog,– wie gerechtigheid uitzaait oogst waarachtig loon. Zo is gerechtigheid ten leven,– jaagt iemand kwaad na, het is voor zijn dood. Een gruwel voor de ENE zijn de verkeerden van hart,– welbehagen heeft hij in wie gaaf van weg zijn. Een hand op een hand: een kwaadstichter blijft niet ongestraft,– en het zaad van rechtvaardigen wordt in vrijheid gesteld.” (Spr 11:18-21 NB)

14 Redding

14.1 Inleiding

Redding. Op het eerste gezicht lijkt de Bijbel hier tegenstrijdig antwoord op te geven met al dan niet eeuwig lijden en alle mensen die worden gered of weer niet.

Vooraf wil ik melden dat ik bij de komende gedeeltes gebruik heb gemaakt van online grondteksten parallel met het KJV: <http://www.studylight.org/isb/>. De Griekse woorden die ik vetgedrukt heb komen zowel in de textus receptus voor als in de Nestle Aland dus zowel de alexandrische als de byzantijnse geschriften (grondteksten). Er zou dus uitsluitend kunnen worden gediscussieerd over de betekenis van deze woorden.

14.2 *Alle mensen gerechtvaardigd tot leven*

In de Bijbel zijn meerdere teksten die direct dan wel indirect aangeven dat alle mensen gered zouden worden.

De Bijbel leert ons dat: “opdat in de naam van Jezus alle knie zich zal buigen van hemelingen, aardbewoners en onderaardsen, en alle tong zal belijden: Jezus Christus is Heer!, tot glorie van God de Vader.” (Flp 2:10-11 NB). Dit is tevens een aanhaling Jesaja: “ik heb bij mijzelf gezworen, uit mijn mond is in

rechtvaardigheid uitgegaan een woord dat niet zal terugkeren: dat voor mij zich zal buigen alle knie, zal zweren alle tong,—” (Jes 45:23 NB). Met dit in het achterhoofd lezen we wat Paulus zegt: “Daarom maak ik u bekend dat niemand die door de Geest van God spreekt zegt ‘vervloekt is Jezus’, en dat niemand kan zeggen ‘Heer is Jezus’ dan door de heilige Geest.” (1Co 12:3 NB). In beginsel

ga ik er vanuit dat dit niet strookt met de praktijk maar laten we vooral Bijbels blijven. God liegt niet (Tit 1:2) en dus moeten we concluderen dat allen uiteindelijk de Heilige geest hebben en dus allen wedergeboren en gered zijn.

De volgende tekst die dit onderschrijft is geschreven door Paulus: “Dus zoals dan door een overtreding van één het voor alle mensen tot veroordeling is gekomen, zo komt het ook door een rechtvaardiging door één voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven.” (Ro 5:18 NB). Er wordt hier specifiek gesproken over “alle mensen” zodat het onmiskenbaar is dat hier niet louter de gelovigen mee bedoeld worden. Eenzelfde uitspraak vinden we in Johannes Paulus geeft nog een tekst die dit onderschrijft: “Want daarom zwoegen en strijden wij, omdat wij onze hoop hebben gevestigd op een levende God, die de redder is van alle mensen, in het bijzonder (KJV) (kan ook als het meest of bovenal zijn) van zij die trouw zijn in geloof.” (1Ti 4:10 NB/KJV). Als christus een redder is van alle mensen dan zou het zeer onlogisch zijn als hij ook niet alle mensen redt. Deze tekst is extra sterk omdat er bij staat “in het bijzonder voor zij die trouw zijn in geloof” omdat dat onderschrijft dat alle mensen ook echt alle mensen is. Over de vertaling van “malista” zou je nog kunnen discussiëren. De NAS gebruikt uitsluitend in het bijzonder. Het meest lijkt in deze ook een rare vertaling in die zin dat een ziel gered wordt of niet. Daar zijn geen gradaties in. In het bijzonder kan nog worden uitgelegd als niet geoordeeld worden.

14.3 *Er is meer*

De Bijbel leert ons dat dingen verborgen zijn alleen dat we het toendertijd nog niet aankonden (Joh 16:10-14). Het is Gods Eer om dingen een zaak verborgen te houden (Spr 25:2) en eens zal al hetgeen verborgen is onthuld worden (Luc 12:2). Het zal een veelomvattend weten zijn (Dan 12:4).

14.4 *Definitie van leven en dood*

Wie Christus niet heeft aangenomen is voor God dood en wie de zoon aanneemt gaat over van de dood naar het leven (Joh 5:24). Wie Christus niet heeft het leven niet: “en dit is het getuigenis, dat God ons eeuwig leven heeft gegeven, en dit leven te vinden is in zijn Zoon; wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet.” (1Jo 5:11-12 NB) Geloof in Christus is dus noodzakelijk om voor God levend te zijn (Joh 3:36). We zijn dood omdat de zonde ons scheid van God.

14.5 *Waarom ik denk dat er reïncarnatie is?*

Aan de vruchten herkent men de boom (mat 12:33, Luc 6:44) en als we kijken naar het boeddhisme dan is deze Godsdienst als enige Godsdienst ter wereld vredelievend bij ontstaan, ontwikkeling, huidige toestand en einddoel. Dit is een sterke Bijbelse aanwijzing dat het hart van het boeddhisme (reïncarnatie en kastenselsel) van God = Jahweh zijn. Tevens weten we dat Het koninkrijk der hemelen is als een bakker die zijn gist verdeelde over drie maten meel (Mat 13:33). Echter is er ook nog Heb 9:27 die niet onweerlegbaar is zoals hieronder beschreven maar ik kies er momenteel voor om dit als sluitend Bijbel bewijs aan te voeren tegen reïncarnatie: “En voor zover het de mensen beschikt is eenmaal te sterven, met daarna een

oordeel, zo zal ook de Christus die zich eenmaal heeft geofferd om de zonden van velen op zich te nemen, zich andermaal zonder zonde laten zien aan hen die hem verwachten, om hen te redden.” (Heb 9:27-28 NB). Dit doe ik mede omdat de gelijkenis ook wordt gemaakt met Jezus en van Jezus weten we dat Hij Als persoon terug zal komen op de wolken (Op 1:7) en dus niet nog zoveel malen zal reïncarneren.

Een mogelijke ontkrachting die in het licht van het voorgaande geen stand houdt is dat er wordt gesproken over een oordeel. De uitkomst van dit oordeel kan van alles zijn. Dat staat niet verder gedefinieerd. Er kan bedoel worden dat er na het sterven meteen oordeel is wat niet uitsluit dat de cyclus zich mag herhalen. In alle vertalingen wordt gesproken over het oordeel als ware het het laatste oordeel. Letterlijk staat er:

“Meta de touto krisiv” wat letterlijk is but after this judgement. Dit

is dus niet noodzakelijkerwijs het laatste oordeel. Dit oordeel zou scheiding van ziel en geest kunnen omdat het het woord dat Jezus sprak zal oordelen Heb 4:12 impliceert: Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zó diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten; Dit impliceert mogelijk een scheiding van ziel en geest. In Jesaja vinden we hier ook een aanwijzing voor omdat er een gesproken wordt over schimmen die dus mogelijk afgesneden en dus levenloze geesten zouden kunnen zijn. Tevens kan krisiv ook scheiding betekenen in de context van Heb 9:27 die we net hebben besproken. Je zou dus kunnen redeneren dat de ziel terugkeert naar de aarde en een nieuwe geest en daarmee een nieuwe kans krijgt en de

afgesneden geest achterblijft op? Aarde mogelijk. Dit is zuiver speculatief maar dat zouden dan weer de demonen kunnen zijn. De engelen van de satan zijn immers geboeid en geketend in het dodenrijk (Jds 1:6-7 NB, 2Pe 2:4 NB)

Ik ken ook een filosofische theorie die tabula rasa heet, welke suggereert dat we is met een lege geest beginnen die langzaam beschreven wordt. Als we het in dit licht zien mag de geest vergaan zonder dat God lijden onbeloond laat. Als dus de ziel blijft terugkomen totdat deze bij Christus is en dan voor eeuwig met de geest in een verheerlijkt lichaam komt neemt God de verantwoordelijkheid voor al het lijden en beloont hij al het lijden van de mens en gaat geen ziel verloren. Dus op deze manier worden niet alle mensen zoals gedefinieerd door mensen gered maar wel in Gods ogen.

14.6 De ongelovige is veroordeeld

Om te beginnen moet ik opmerken dat het schrift een onderscheid maakt tussen een geoordeeld (Krino; oud Grieks) of veroordeeld (katakrino; oud Grieks) worden. In het King James wordt hier niet altijd de juiste vertaling gegeven en het is ook een essentieel verschil. Veroordeeld ofwel katakrino (vetgedrukt) betekent dat iemand schuldig is bevonden (geoordeeld) en straf verdiend en ertoe veroordeeld is die straf te ondergaan (dat is veroordeeld). Een christen wordt ook geoordeeld maar is gevrijwaard van veroordeling omdat Christus is gestorven voor onze zonden. Duidelijk wordt dat als iemand niet geloofd dat hij zeker veroordeeld wordt: “wie zal geloven en zich laat dopen zal worden gered, maar wie niet gelooft zal worden veroordeeld (katakrihsetai);” (Mr 16:16 NB)

Dit schriftgedeelte is onomwonden en niet voor anderszins uitleg vatbaar en impliceert veroordeling ofwel straf voor

ongelovigen. Opvallend is wel dat geloven en dopen in een adem genoemd worden wat impliceert dat ze nauw met elkaar verbonden zijn

14.7 We worden geoordeeld

Alle mensen worden geoordeeld op grond hetgeen ze in hun leven hebben gedaan dat wordt duidelijk uit het schrift. To judge oftewel oordelen is heeft als basis krino (vetgedrukt) en komt op de volgende plaatsen voor:

“18 wie in hem gelooft wordt niet geoordeeld (krinetai); wie niet gelooft is reeds geoordeeld (kekritai), omdat hij niet geloofd heeft in de naam van de eniggeboren Zoon van God!– 19 en dit is het oordeel (krisis) 9: dat het licht in de wereld is gekomen en de mensen de duisternis meer hebben liefgehad dan het licht,– want hun werken zijn boos;” (Joh 3:18-19 NB).

Opvallend is dat zowel het KJV als de naardense Bijbel dit als veroordeeld vertalen maar de ISBE zegt dat de woorden als basis krino ofwel oordelen hebben dus heb ik dit zelf aangepast naar geoordeeld. Hieruit blijkt overigens dat wie geloven niet geoordeeld wordt wat niet in tegenspraak met de komende teksten

“46 ik ben als licht tot de wereld gekomen opdat ieder die in mijn gelooft niet in de duisternis blijft; 47 ook als iemand mijn uitspraken hoort en niet bewaart oordeel (krinw) ik hem niet; want ik ben niet gekomen om de wereld te oordelen (krinw) maar om de wereld te redden; 48 wie mij afwijst en mijn uitspraken niet aanneemt heeft er al één die oordeelt (krinonta): het woord dat ik heb gesproken, dat zal hem oordelen (krinei) ten laatsten dage,” (Joh 12:46-48 NB)

“Want allen moeten wij verschijnen voor de rechterstoel van de Christus, opdat ieder zal meekrijgen (komishtai) voor wat hij in het lichaam verricht heeft, hetzij goed hetzij kwaad.” (2Co 5:10 NB)

“Want al wat gedaan wordt zal God doen komen in het gericht over al het verborgene,– hetzij goed hetzij kwaad.” (Pre 12:14 NB) Komishtai wordt vertaald als ontvangen maar een juiste vertaling kan ook zijn “zorg dragen voor” oftewel rechtzetten wat hij of aan schade heeft aangericht in zijn lichaam. Natuurlijk is dit ook in positieve zin

“Maar zij zullen rekenschap moeten afleggen aan hem die gereed staat om te oordelen (krinai) levenden en doden.” (1Pe 4:5 NB)

14.8 Vernietiging/dood

Het Griekse woord voor vernietiging ofwel destruction (KJV) is apoleia. Het ISBE omschrijft het ook als de vernietiging die bestaat uit eeuwige ellende in de hel maar als ik de betekenissen lees lijkt

mij dit een typisch theologische interpretatie en is het simpelweg vernietiging: Dit is ook de enig mogelijke uitleg als we dit willen rijmen met de dood die volgt voor goddelozen zoals ook uit ondersteunende teksten zal blijken. Het King James vertaald het ook als destruction. Het werkwoord to destroy ofwel vernietigen is appollumi. Noemenswaardig is ook dat het SV en NBG en NBV het woord verderf gebruiken wat ongetwijfeld wordt bedoeld als eeuwig lijden in de hel. Apothnesko betekent dood. De strongs (online) geven ook weer aan dat het eeuwig lijden in de hel kan zijn maar gek genoeg vertaalt de SV en het NBG en het NBV dit ook als dood. Als ze dus theologisch voor eeuwig lijden in de hel zijn dan hadden ze consequent

moeten zijn. Hetzelfde geldt voor Thanatos wat dood van het lichaam betekent. Ook hier geven de strongs ook aan eeuwig lijden in de hel maar ook hier vertalen de SV en het NBG en het NBV het als dood.

Deze woorden komen voor in de volgende schriftgedeelten:
“18 Want er wandelen velen van wie ik u veelvuldig heb gezegd, en nu zeg ik het ook wenend, dat zij de vijanden zijn van het kruis van de Christus; 19 hun einde is vernietiging (apoleia), hun God is de buik en hun glorie ligt in hun schande; zij zinnen op de aardse zaken.” (Flp 3:18-19 NB)

“vreest niet voor hen die het lichaam doden, maar de ziel niet vermogen te doden; maar vreest eerder Hem die bij machte is én ziel én lichaam te vernietigen (apollumi) in de hel (gehenna);” (Mt 10:28 NB)

“laat allebei samen groeien tot aan de oogst; op het moment van de oogst zal ik tot wie oogsten zeggen: leest eerst het raaigras bijeen en bindt het in bundels om het te verbranden (Katakaiō), maar brengt de tarwe samen in mijn schuur!” (Mt 13:30 NB)

“dus heb ik u gezegd dat u in uw zonden uw dood (apothnesko) tegemoet gaat; want als ge niet gelooft dat Ik-ben het is, gaat ge in uw zonden uw dood (apothnesko) tegemoet!” (Joh 8:24 NB)

“14 En de dood en het dodenrijk werden in de poel van het vuur geworpen. Dit is de tweede dood (Thanatos), de poel van het vuur. 15 En indien iemand niet gevonden werd ‘opgeschreven in het essay des levens’, werd hij geworpen in de poel van het vuur.” (Opb 20:14-15 NB)

14.9 Eeuwig lijden

Er zijn teksten die eeuwig lijden impliceren voor alle Goddelozen of alleen de duivel, de leugenprofeet en het beest.

“41 Dan zal hij ook tot die van links zeggen: gaat heen, weg van mij, vervloekten, naar het eeuwige vuur dat bereid is voor de duivel en zijn engelen! 42 want ik leed honger en ge hebt mij niet te eten gegeven, ik leed dorst en ge hebt mij niet laten drinken, 43 ik was een vreemdeling en ge hebt me niet in uw samenkomst gebracht, ik was naakt en ge hebt me niet iets omgeworpen, ziek, onder bewaking, en ge hebt niet naar me omgezien! 44 Dan zullen ook zij antwoorden en zeggen: heer, wanneer hebben we u hongerig gezien of dorstig, als vreemdeling of naakt, ziek of onder bewaking, en hebben we u niet onze diensten bewezen? 45 Dan zal hij hun antwoorden en zeggen zeker is het, zeg ik u: zoveel ge niet hebt gedaan aan een van dezen, de geringsten, hebt ge het niet gedaan aan mij! 46 Ze zullen weggaan; ‘zij naar de eeuwige (aionos) straf en de rechtvaardigen naar eeuwig leven!’” (Mt 25:41-46 NB)

Over het woordje eeuwig is nogal wat discussie omdat er in Mat 25 aionos wordt gebruikt. Aion is tijdperk en dus zeggen alverzoeners dan zal aionos ook wel aion zijn maar uit veler contexten blijkt het toch echt om een eeuwigheid te gaan:
http://www.apologetique.org/nl/artikelen/religie/Christ_theologie/Bijbel/Bijb_theol/DB_eeuwig.htm

Zodoende moet ik helaas concluderen dat mat 25 toch echt een eeuwige straf impliceert.

“En de duivel, die hen misleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de leugenprofeet

is, en zij zullen gekweld (bazanizo) worden dag en nacht tot in de eeuwen der eeuwen.” (Opb 20:10 NB)

Bazanizo is tot torture ofwel kwellen/pijnigen/martelen en spreekt duidelijke taal en niet echt voor anderszins uitleg vatbaar.

De schrijver van Hebreeën spreekt over een eeuwig oordeel maar dat is iets anders als veroordeling zoals we eerder onderscheiden hebben: “van een leer over onderdompelingen, oplegging van handen, opstanding van doden en eeuwig oordeel.” (Heb 6:2 NB)

Luc 16 beschrijft wel een staat van lijden van een ongelovige in het dodenrijk (Hades) en is opvallend omdat er namen worden gebruikt wat niet gebruikelijk is voor een gelijkenis wat impliceert dat het geen gelijkenis is. Er wordt gesproken over een onoverbrugbare barrière van de hemel naar het dodenrijk (Luc 16:26) voor de mensen die er verblijven maar dat zegt niks over God die niet mensen zou kunnen overplaatsen van de een in de ander. Dit kan dus tijdelijk of eeuwig lijden zijn.

14.10 Goddelozen en de gevallen engelen?

En er zijn veel aanwijzingen over het verblijf van goddelozen en de engelen van de duivel in de duisternis die mijns inziens symbool staat voor het dodenrijk als tijdelijk verblijf tot de dag des oordeels wat heel duidelijk wordt gemaakt door Judas “6 En engelen die hun begin niet hebben bewaard maar de hun eigen behuizing verlieten, heeft hij bewaard voor het oordeel van een grote dag, met altijddurende banden onder donkerheid. 7 Zoals Sodom en Gomorra en de steden om hen heen, die op gelijke wijze als zij hebben gehoereerd en achter ander vlees zijn

aangegaan, er nu bij liggen als een teken, en het vonnis ondergaan van eeuwig vuur.” (Jds 1:6-7 NB) en uit Petrus: “Want als God engelen die zondigden niet heeft gespaard, maar ze in de afgrond heeft gesmeten en prijsgegeven aan hollen vol duisternis om vastgehouden te worden voor een oordeel,” (2Pe 2:4 NB). Petrus bevestigt dit: “maar dat de hemelen en de aarde van nu, door hetzelfde woord als een schat voor het vuur worden opgespaard, bewaard voor een dag van oordeel en ondergang van de goddeloze mensen.” (2Pe 3:7 NB).

Maar vergis je niet want deze duisternis ofwel dodenrijk is niet alleen voor de engelen en de onderstaande teksten maken dat zeer onweerlegbaar: “dan weet de Heer vromen aan beproeving te ontrukken, en onrechtvaardigen voor een dag van oordeel vast te houden om bestraft te worden,–” (2Pe 2:9 NB)

“Zij zijn bronnen zonder water, mistflarden door een stormwind voortgedreven, voor wie het donker van de duisternis wordt bewaard.” (2Pe 2:17 NB)

“Zij zijn de schandvlekken op uw liefdemalen waar zij onbevreesd meefeesten, zichzelf vetmesten, als waterloze wolken door windvlagen voorbijgejaagd, vruchteloze bomen in de herfst, dubbel gestorven, onworteld, woeste golven van een zee die hun eigen 71 schandes laten schuimen, dwalende sterren, voor wie het donker van het duister voor een eeuwigheid wordt bewaard.” (Jds 1:12-13 NB)

14.11 Wat is de eeuwigheid?

Als we de teksten nauwkeuriger gaan bekijken moeten we beginnen met te bedenken voor wie de Bijbel is geschreven. De Bijbel is voor mensen. De eeuwigheid zoals beschreven

is een logisch gezien een eeuwigheid voor mensen. God heeft voor de mens de dimensie tijd geschapen en die eindigt op de dag des oordeels en dan is tijd niet meer relevant. Een mogelijke verklaring voor die ene tekst die rechtstreeks eeuwig lijden impliceert voor mensen (Mat 25:41) is dat dit stopt op de dag des oordeels. Dit strookt met op 20:14 waarin staat dat de dood en het dodenrijk in de poel des verderfs worden gegooid en dat de tweede dood is. Dit zou ook verklaren dat er voor de duivel lijden is in eeuwigheden tot eeuwigheden (Op 20:10). Echter denk ik dat ik deze definitie in mijn uiteindelijke theorie niet nodig zal hebben omdat Mat 25 een heenwijzing is naar het laatste oordeel en zoals zal blijken is er mogelijk wel eeuwig lijden voor mensen maar dan in de zin van eeuwige afsnijding van God omdat ze zich niet willen bekeren.

14.12 Opmerkelijke tekst

Petrus stelt zich de vraag wat er met mensen gebeurd die niet gehoorzamen aan het evangelie. Hij stelt niet dat ze reddeloos verloren zijn en dat allen geoordeeld worden te beginnen met de gelovigen: “En ‘als de rechtvaardige met moeite wordt gered, waar zal dan de goddeloze en zondaar verschijnen?’.” (1Pe 4:18 NB)

14.13 De tweede dood zoals in Op 20:10?

We hebben helemaal in het begin geconcludeerd dat de mens als het ware dood geboren wordt niet gelovende in de heilige naam van onze messias. Wat is dan de tweede dood als ze toch al dood zijn. Hier zijn twee opties voor. Men zou kunnen redeneren dat de tweede dood totale vernietiging is van de mens maar er is een alternatief. Het kan ook een tweede afsnijding van God kunnen zijn. Het totaal afgesneden worden van God en geplaatst worden in een wereld/omgeving waar God in het geheel niet is. Zijn

goddeloze dan verbonden met God? Jazeker want het schrift leert ons: “één God en Vader van allen, die is over allen en door allen en in allen.” (Efe 4:6 NB). Zogezegd een sterk argument alleen lezen we de context dan blijkt duidelijk dat het uitsluitend betrekking heeft op de gelovigen. Dit is dus een ongeldig argument. En toch blijkt uit het oude testament dat God ook goddelozen gebruikt en dat er dus een zekere verbondenheid/invloed is op goddelozen en het ontbreken daarvan zou ik zeer zeker als dood willen omschrijven daar de mens dan is overgeleverd aan de begeerten de vlezes: “Het is duidelijk wat allemaal de werken van het vlees zijn: ontucht, zedeloosheid, bandeloosheid, beeldenverering, toverij, vijandschappen, twist, na-ijver, woede uitbarstingen, uitingen van zelfzucht, tweedrachten, partijschappen, aanvallen van afgunst, dronkenschappen, orgiën en dergelijke dingen,– waarvan ik u voorzeg –zoals ik voorheen gezegd heb– dat zij die dergelijke dingen bedrijven het koninkrijk Gods niet zullen beërven!” (Ga 5:19-21 NB) Stel je voor een wereld vol mensen overgeleverd aan de begeerten des vlezes. EEN WARE HEL die als hij op zijn vrije loop gelaten wordt resulteert in mensen in wie geen enkel spoor van de vruchten van de geest zijn: “Maar de vrucht van de Geest is liefde, vreugde, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, betrouwbaarheid, zachtmoedigheid, zelfbeheersing; tegen dergelijke dingen is geen wet.” (Ga 5:22-23 NB). Het compleet verteren van de vruchten van de geest zou zonder meer ook gedefinieerd kunnen worden als het verderf waar de SV en NBG en NBV over spreken. Dan immers is een mens waarlijk dood. Hij heeft niks meer van God en is buiten elke redding om compleet verloren.

14.14 Kan niet geloven worden vergeven?

Jezus spreekt over vergeving van zonden in deze wereld en in de komende wereld: “daarom zeg ik u: elke zonde en lastering zal de mensen worden vergeven, maar een

lastering van de Geest zal niet worden vergeven; en al wie een woord zegt ten nadele van de mensenzoon, het zal hem worden vergeven; maar al wie iets zegt ten nadele van de heilige Geest, dat zal hem niet vergeven worden, niet in deze wereldtijd en niet in de toekomstige!" (Mt 12:31-32 NB) Kennelijk worden ook in de komende wereld zonden vergeven die hier op aarde niet vergeven worden en de enige die ik kan bedenken dat dat het geloven is in Gods enige zoon wat weer je zou kunnen rijmen met wat Johannes zegt: "en wanneer hij komt zal hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en oordeel. Van zonde: dat ze niet in mij geloven;" (Joh 16:8-9 NB). Laten we even 2 teksten naast mekaar leggen uit het oude en het nieuwe testament: "Haat wekt ruzie op,- maar liefde bedekt alle misstappen (Pesha`)."

(Spr 10:12 NB) "Houdt vóór alle dingen de liefde tot elkander innig, omdat 'liefde een menigte zonden (Hamartia) bedekt'." (1Pe 4:8 NB). Ik wilde dus

argumenteren dat onder het nieuwe verbond de enige zonde die op aarde niet wordt vergeven is het niet geloven in Jezus Christus als Messias. Echter als we naar de grondtekst kijken blijkt dat er in het OT niet Chatta'ah ofwel zonde maar Pescha' wordt gebruikt ofwel misstappen of rebellie en dus beargumenteerd de criticus terecht dat er meer zonden zijn dan louter misstappen of rebellie. Wat hier ook tegenin te brengen is, is het feit dat het verschil ook kan worden verklaart door het feit dat onder het nieuwe verbond er uitstorting is van de Heilige geest welke niet hier en niet in de komende wereld wordt vergeven zoals we reeds lazen maar de heilige geest was er al wel in de OT tijd, getuige de door de geest vervulde profeten, dus naar ik aanneem ook zonde tegen de heilige geest. Dus ondanks de ontkrachting van het tweede argument blijft het eerste staan en is dit geen steekhoudend argument om

te zeggen dat de enige zonde die in dit leven niet wordt vergeven is de zonde van niet geloven. Het oogt wel logisch maar ik kan het dus niet Bijbels hard maken door het gebruik van Pescha' in plaats van Chatta'ah.

14.15 Mensen voor de komst van christus?

Ik heb mij hier nog onvoldoende in verdiept maar dit zegt de bijbel erover:

“die ons gered heeft en heeft geroepen met een heilige roeping, niet naar onze werken maar naar eigen voorbestemming en genade, die ons in Christus Jezus eeuwige tijden eerder is gegeven maar nu is verschenen door de verschijning van onze redder, Christus Jezus, die de dood werkeloos heeft gemaakt en door de evangelieverkondiging leven en onvergankelijkheid heeft laten oplichten,–” (2Ti 1:9-10 NB)

14.16 Is God verantwoordelijk voor het lijden?

God heeft de Duivel gemaakt en de boom van Goed en kwaad en is daarmee deels verantwoordelijk voor al het lijden. Hij wist immers alle consequenties nog voordat de eerste mens op aarde kwam. De mens heeft in den beginne een vrije wil maar dit wordt een geknechte wil naarmate men opgroeit daar alle keuzes beïnvloed worden door omgevingen en ervaringen en het derhalve nooit een objectieve keus is en daarmee heeft God indirect invloed op alle keuzes.

15 Conclusie

Er is zoveel mogelijk maar het verborgene is voor God (Deu 29:29). God is liefde. Ik streefde naar een theorie die alle teksten met elkaar zou verenigen maar dat is niet mogelijk in mijn optiek. Alle mensen gered ten opzichte van eeuwige straf is onverenigbaar. Ik denk wel dat er reïncarnatie is. Reïncarnatie is voor mij de weg om de mens te blijven vormen en vormen naar Gods evenbeeld tot uiteindelijk de voltooiing van de wereld. Jezus zegt immer: “ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld (Mat 28:18- 20)”. Dit impliceert dat de aarde niet vergaat maar mogelijk dat de uiteindelijke hemel op aarde komt. Hoe alles precies werkt ik weet het nu niet en mogelijk dat ik het in dit leven ook niet zal weten maar 1 ding weet mijn hart wel. God kan geen mensen vernietigen. Op enig moment waren vrienden van mij aan het praten over ongelovigen en zij de een dat ongelovigen reddeloos verloren zijn. Toen ik hem naderhand wilde uitleggen dat dit niet zo was barstte ik letterlijk in tranen uit en het kostte me 5 minuten om weer uit mijn woorden te komen. Het was alsof God mij wilde laten voelen wat het moet zijn om een mens te vernietigen. Als het mijn kleine hart al zoveel pijn doet hoe des te meer God die liefde is. Mijn hart zij mij dat God geen mens kan vernietigen. Nee liefde is zoals 1 Kor 13 omschrijft: “Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze.”

In het oog van de orkaan

Verwoestende orkaan
heeft vrij baan

Mensen meesleurend
Van west naar oost
Weg van de troost
Gegil, hartverscheurend

Door geld verblind
kapitalistisch bewind

In het oog van de orkaan
Kan men in vrede opgaan

Zicht op wat boven is
Volmaaktheid zonder gemis

Daar is rust, vrede en liefde
In het oog van de orkaan zit onze Geliefde

Ivar Alink 26-04-2006